

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 2T/78/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615010196
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Piusová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2016:2615010196.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica samosudkyňou JUDr. Máriou Piusovou v trestnej veci obžalovanej C. L. pre pokračujúci prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák., na hlavnom pojednávaní dňa 29. júna 2016, takto

rozhodol:

Obžalovaná

C. L., nar. XX.X.XXXX v Skalici, trvale bytom L. H., J. R. XXXX/XX, na slobode,

uznáva sa za vinnú, že

1. ako matka mal. U. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 19.10.2013 /sobota, 42. kalendárny týždeň roku 2013/ v čase krátko po 09.30 h v L. H.Á., X. N., J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v Borskom Mikuláši vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

2. ako matka mal. U. L.F., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 10.11.2013 /nedeľa, 45. kalendárny týždeň roku 2013/ v čase asi o 09.30 h v L. H., X. N., J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa

05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

3. ako matka mal. U. L.F., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 16.11.2013 /sobota, 46. kalendárny týždeň roku 2013/ v čase asi o 09.33 h Y. L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

4. ako matka mal. U. L.F., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 24.11.2013 /nedeľa, 47. kalendárny týždeň roku 2013/ v čase asi o 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

5. ako matka mal. U. L.F., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 30.11.2013 /sobota, 48. kalendárny týždeň roku 2013/ v čase asi o 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

6. ako matka mal. U. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 14.12.2013 /sobota, 50. kalendárny týždeň roku 2013/ v čase asi o 09.30 h v L. H.A., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h

bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

7. ako matka mal. U. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 25.12.2013 v čase asi od 09.25 h do 09.45 h v L. H., X. N., J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, nakoľko s maloletou len vyšla na dvor, kde zostali stáť, obv. C. L. sa postavila pred maloletú, H. L. povedala, že sa ho dcéra bojí a že jej je zima a následne s ňou odišla za dom, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013 ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky a počas vianočných sviatkov v každý párný rok 24.12. od 09.30 h do 17.00 h a každý nepárny rok 25.12. od 09.30 h do 17.00 h napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

8. ako matka mal. U. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 28.12.2013 /sobota, 52. kalendárny týždeň roku 2013/ v čase asi o 10.20 h v L. H.A., X. N., J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

9. ako matka mal. U. L.F., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 05.01.2014 /nedeľa, 1. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase o 09.30 h v L. H., X. N., J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L.Č. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa

05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

10. ako matka mal. U. L.F., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 11.01.2014 /sobota, 2. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase asi o 09.30 h v Borskom Mikuláši, na ul. Pri Struhe, pri dome č. 1620/12 neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

11. ako matka mal. U. L.F., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 19.01.2014 /nedeľa, 3. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase asi o 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

12. ako matka mal. U. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 25.01.2014 /sobota, 4. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase asi o 09.30 h v L. H.A., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

13. ako matka mal. U. L.F., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 02.02.2014 /nedeľa, 5. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U.Š. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h

bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

14. ako matka mal. U. L.F., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 08.02.2014 /sobota, 6. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase asi o 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

15. ako matka mal. U. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 16.02.2014 /nedeľa, 7. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H.A., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 Y. L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

16. ako matka mal. U. L.F., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 22.02.2014 /sobota, 8. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase asi o 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

17. ako matka mal. U. L.F., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti,

dňa 02.03.2014 /nedeľa, 9. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase asi o 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

18. ako matka mal. U. L.F., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 08.03.2014 /sobota, 10. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U.Š. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

19. ako matka mal. U. L.F., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 16.03.2014 /nedeľa, 11. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U.Š. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

20. ako matka mal. U. L.F., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 22.03.2014 /sobota, 12. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U.Š. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo

právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

21. ako matka mal. U. L., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 30.03.2014 /nedeľa, 13. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase asi o 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

22. ako matka mal. U. L.F., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 05.04.2014 /sobota, 14. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U.F. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

23. ako matka mal. U. L., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 13.04.2014 /nedeľa, 15. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. 1620/12 neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

24. ako matka mal. U. L., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 19.04.2014 /sobota, 16. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa

27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

25. ako matka mal. U. L.F., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 27.04.2014 /nedeľa, 17. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. 1620/12 neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U.F. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

26. ako matka mal. U. L.F., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 03.05.2014 /sobota, 18. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U.F. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

27. ako matka mal. U. L.F., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 11.05.2014 /nedeľa, 19. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase asi o 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

28. ako matka mal. U. L.F., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 17.05.2014 /sobota, 20. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. 1620/12 neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U.F. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

29. ako matka mal. U. L.F., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 25.05.2014 /nedeľa, 21. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. 1620/12 neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U.F. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

30. ako matka mal. U. L.F., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 31.05.2014 /sobota, 22. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U.F. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

31. ako matka mal. U. L.F., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 08.06.2014 /nedeľa, 23. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U.F. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho

sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

32. ako matka mal. U. L.F., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 14.06.2014 /sobota, 24. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U.F. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

33. ako matka mal. U. L.F., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 22.06.2014 /nedeľa, 25. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase asi o 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

34. ako matka mal. U. L.F., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 28.06.2014 /sobota, 26. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U.F. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

35. ako matka mal. U. L.F., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 06.07.2014 /nedeľa, 27. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U.F. L. a túto H. L. neodovzdala,

čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

36. ako matka mal. U. L.F., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 12.07.2014 /sobota, 28. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

37. ako matka mal. U. L.F., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 20.07.2014 /nedeľa, 29. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase asi o 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

38. ako matka mal. U. L., X.C.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 26.07.2014 /sobota, 30. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase asi o 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em 1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa

05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

39. ako matka mal. U. L.F., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 03.08.2014 /nedeľa, 31. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase asi od 09.25 h do 09.40 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, nakoľko s maloletou len vyšla na dvor, kde zostali stáť a následne odišli do domu, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

40. ako matka mal. U. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 09.08.2014 /sobota, 32. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H.Á., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

41. ako matka mal. U. L.F., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 17.08.2014 /nedeľa, 33. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase krátko po 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

42. ako matka mal. U. L.F., X. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 23.08.2014 /sobota, 34. kalendárny týždeň roku 2014/ v čase asi o 09.30 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX neumožnila otcovi maloletej H. L. styk s mal. U. L. a túto H. L. neodovzdala, čím nerešpektovala vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P 102/2011 - 292 zo dňa 08.04.2013, právoplatným dňa 27.08.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň

v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 13.07.2012, ktorú prevzala dňa 19.07.2012 v L. H. vyzvaná na rešpektovanie rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 9CoE/6/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur a uznesením Okresného súdu Senica č. k. 8Em/1/2012 zo dňa 05.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená ďalšia pokuta vo výške 200,- eur,

43. ako matka mal. U. L.F., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 23.11.2013 v čase asi o 10.00 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX, neumožnila starým rodičom maloletej U. E. L. C. H. L., X.. XXXX styk s mal. U. L. a túto starým rodičom neodovzdala, čím nerešpektovala rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 7P/9/2011 zo dňa 13.10.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.10.2011 ktorým bolo určené, že E. L. C. H. L.F., X.. XXXX sú oprávnení stretávať sa s mal. U. jedenkrát za 6 týždňov v sobotu v čase od 10.00 h do 12.00 h počnúc prvou sobotou po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že matka je povinná dieťa na styk pripraviť, odovzdať im ho v mieste bydliska dieťaťa s tým, že matka má právo byť prítomná pri realizácii styku napriek tomu, že bola na rešpektovanie uvedeného rozsudku vyzvaná výzvou Okresného súdu Senica č. k. 7Em/1/2012 zo dňa 03.04.2012, ktorú prevzala dňa 12.04.2012 v L. H. a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 7Em/1/2012-38 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 10CoE/93/2013-68 zo dňa 27.06.2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 31.07.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur,

44. ako matka mal. U. L.F., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 04.01.2014 v čase krátko po 10.00 h Y. L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX, neumožnila starým rodičom maloletej U. E. L. C. H. L., X.. XXXX styk s mal. U. L. a túto starým rodičom neodovzdala, čím nerešpektovala rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 7P/9/2011 zo dňa 13.10.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.10.2011 ktorým bolo určené, že E. L. C. H. L.F., X.. XXXX sú oprávnení stretávať sa s mal. U. jedenkrát za 6 týždňov v sobotu v čase od 10.00 h do 12.00 h počnúc prvou sobotou po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že matka je povinná dieťa na styk pripraviť, odovzdať im ho v mieste bydliska dieťaťa s tým, že matka má právo byť prítomná pri realizácii styku napriek tomu, že bola na rešpektovanie uvedeného rozsudku vyzvaná výzvou Okresného súdu Senica č. k. 7Em/1/2012 zo dňa 03.04.2012, ktorú prevzala dňa 12.04.2012 v L. H. a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 7Em/1/2012-38 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 10CoE/93/2013-68 zo dňa 27.06.2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 31.07.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur,

45. ako matka mal. U. L.F., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 15.02.2014 v čase asi o 10.00 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX, neumožnila starej matke maloletej U. E. L. styk s mal. U. L.F. a túto starej matke neodovzdala, čím nerešpektovala rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 7P/9/2011 zo dňa 13.10.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.10.2011 ktorým bolo určené, že E. L. a H. L., X.. XXXX sú oprávnení stretávať sa s mal. U. jedenkrát za 6 týždňov v sobotu v čase od 10.00 h do 12.00 h počnúc prvou sobotou po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že matka je povinná dieťa na styk pripraviť, odovzdať im ho v mieste bydliska dieťaťa s tým, že matka má právo byť prítomná pri realizácii styku napriek tomu, že bola na rešpektovanie uvedeného rozsudku vyzvaná výzvou Okresného súdu Senica č. k. 7Em/1/2012 zo dňa 03.04.2012, ktorú prevzala dňa 12.04.2012 v L. H. a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 7Em/1/2012-38 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 10CoE/93/2013-68 zo dňa 27.06.2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 31.07.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur,

46. ako matka mal. U. L.F., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 29.03.2014 v čase asi o 10.00 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX, neumožnila starým rodičom maloletej U. E. L. C. H. L., X.. XXXX styk s mal. U. L. a túto starým rodičom neodovzdala, čím nerešpektovala rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 7P/9/2011 zo dňa 13.10.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.10.2011 ktorým bolo určené, že E. L. C. H. L.F., X.. XXXX sú oprávnení stretávať sa s mal. Eliškou jedenkrát za 6 týždňov v sobotu v čase od 10.00 h do 12.00 h počnúc prvou sobotou

po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že matka je povinná dieťa na styk pripraviť, odovzdať im ho v mieste bydliska dieťaťa s tým, že matka má právo byť prítomná pri realizácii styku napriek tomu, že bola na rešpektovanie uvedeného rozsudku vyzvaná výzvou Okresného súdu Senica č. k. 7Em/1/2012 zo dňa 03.04.2012, ktorú prevzala dňa 12.04.2012 v L. H. a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 7Em/1/2012-38 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 10CoE/93/2013-68 zo dňa 27.06.2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 31.07.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur,

47. ako matka mal. U. L.F., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 10.05.2014 v čase asi od 10.00 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX, neumožnila starej matke maloletej U. E. L. styk s mal. U. L.F. a túto starej matke neodovzdala, čím nerešpektovala rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 7P/9/2011 zo dňa 13.10.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.10.2011 ktorým bolo určené, že E. L. C. H. L., X.. XXXX sú oprávnení stretávať sa s mal. U. jedenkrát za 6 týždňov v sobotu v čase od 10.00 h do 12.00 h počnúc prvou sobotou po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že matka je povinná dieťa na styk pripraviť, odovzdať im ho v mieste bydliska dieťaťa s tým, že matka má právo byť prítomná pri realizácii styku napriek tomu, že bola na rešpektovanie uvedeného rozsudku vyzvaná výzvou Okresného súdu Senica č. k. 7Em/1/2012 zo dňa 03.04.2012, ktorú prevzala dňa 12.04.2012 v L. H. a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 7Em/1/2012-38 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 10CoE/93/2013-68 zo dňa 27.06.2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 31.07.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur,

48. ako matka mal. U. L.F., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 21.06.2014 v čase asi o 10.00 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX, neumožnila starým rodičom maloletej U. E. L. C. H. L., nar. XXXX R.tyk s mal. U. L. a túto starým rodičom neodovzdala, čím nerešpektovala rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 7P/9/2011 zo dňa 13.10.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.10.2011 ktorým bolo určené, že E. L. C. H. L., X.. XXXX sú oprávnení stretávať sa s mal. U. jedenkrát za 6 týždňov v sobotu v čase od 10.00 h do 12.00 h počnúc prvou sobotou po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že matka je povinná dieťa na styk pripraviť, odovzdať im ho v mieste bydliska dieťaťa s tým, že matka má právo byť prítomná pri realizácii styku napriek tomu, že bola na rešpektovanie uvedeného rozsudku vyzvaná výzvou Okresného súdu Senica č. k. 7Em/1/2012 zo dňa 03.04.2012, ktorú prevzala dňa 12.04.2012 v L. H. a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 7Em/1/2012-38 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 10CoE/93/2013-68 zo dňa 27.06.2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 31.07.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur,

49. ako matka mal. U. L.S., X.. XX.XX.XXXX, ktorej bola maloletá rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 05.03.2012 právoplatným dňa 18.04.2012 zverená do osobnej starostlivosti, dňa 02.08.2014 v čase asi o 10.00 h v L. H., X. N.. J. R., J. G. Č.. XXXX/XX, neumožnila starým rodičom maloletej U. E. L. C. H. L., X.. XXXX styk s mal. U. L. a túto starým rodičom neodovzdala, čím nerešpektovala rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 7P/9/2011 zo dňa 13.10.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.10.2011 ktorým bolo určené, že E. L. C. H. L.F., X.. XXXX sú oprávnení stretávať sa s mal. U. jedenkrát za 6 týždňov v sobotu v čase od 10.00 h do 12.00 h počnúc prvou sobotou po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že matka je povinná dieťa na styk pripraviť, odovzdať im ho v mieste bydliska dieťaťa s tým, že matka má právo byť prítomná pri realizácii styku napriek tomu, že bola na rešpektovanie uvedeného rozsudku vyzvaná výzvou Okresného súdu Senica č. k. 7Em/1/2012 zo dňa 03.04.2012, ktorú prevzala dňa 12.04.2012 v L. H. a následne uznesením Okresného súdu Senica č. k. 7Em/1/2012-38 zo dňa 16.11.2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 10CoE/93/2013-68 zo dňa 27.06.2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 31.07.2013 jej bola v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa uložená pokuta vo výške 200,- eur,

teda

v bodoch 1 - 49

po tom, čo sa proti nej bezvýsledne použili opatrenia v občianskom súdnom konaní smerujúce k výkonu rozhodnutia súdu o výchove maloletých detí, marila výkon takého rozhodnutia,

čím spáchal

pokračujúci prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák.

Za to sa
odsudzuje

podľa § 349 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 1 /jeden/ rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák., výkon trestu sa podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu 2 /dva/ roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. i/ Tr. zák. obžalovanej sa ukladá povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby okresnej prokurátorky prejednal súd trestnú vec proti obžalovanej C. L. a vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovanej C. L., vypočul svedkov - poškodených H. L. H., H. L. R., E. L., R. L. E. O., B. F.K., H. J., H. F., C. Č., B. H., H. A. B., H. E., U. R., J. R., C. V., vykonal konfrontáciu obžalovanej a svedka - poškodeného H. L. H., konfrontáciu obžalovanej a svedkyne - poškodenej E. L., konfrontáciu obžalovanej a svedka - poškodeného H. L. R., vypočul znalkyňu z odboru Psychológia, odvetvia Klinická psychológia detí J.. B. H. k znaleckému posudku č. 6/2014, znalkyňu z odboru Zdravotníctvo, odvetvia Psychiatria H.. G. H. k znaleckému posudku č. 44/2014, prehral videonahrávky z USB kľúča, ktoré vyhotovila obž. C. L. v termínoch, kedy malo dôjsť k stretnutiu otca s mal. U., prehral CD nosiče a nosiče DVD zo stretnutia otca s mal. U. Y. dňoch 28.12.2013 a 30.11.2013, 22.2.2014 a 2.3.2014, 9.8.2014 a 17.8.2014, 3.8.2014 a 31.8.2014, 22.6.2014, 15.2.2014 a 16.2.2014, 8.2.2014, 26.7.2014, 4.1.2014, 16.3.2014, ktoré boli zadovážené v prípravnom konaní, Reportáž Deti patria rodičom, prečítal listinné dôkazy a to: znalecký posudok znalkyne z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí J.. B. H. č. 6/2014, znalecký posudok znalkyne z odboru Zdravotníctvo, odvetvie Psychiatria H.. G. H. č. 44/2014 a znalecký posudok znalca z odboru Zdravotníctvo, odvetvie Psychiatria H.. H. L. č. 9/2014, znalecký posudok znalkyne PhDr. B. H. č. 10/2013 (ZP bol podaný v inej veci, ktorá sa súbežne vedie na OS Senica, preto je tento oboznámený len ako listinný dôkaz, nie ako znalecký posudok), úradné záznamy zo dňa 25.1.2014 a 19.10.2013, 19.5.2014, 16.5.2014, 16.5.2014, správy ÚPSVaR Senica zo dňa 11.12.2013, 24.1.2014, 10.2.2014, 19.5.2014, 26.5.2014, 26.5.2014, 3.3.2014, 13.6.2013, 8.7.2014, 15.7.2014, 4.8.2014, 22.7.2013, 14.8.2013, 16.8.2013, 23.8.2013, 5.11.2013, 16.4.2014, 20.4.2015, , lekárske správy zo dňa 13.12.2013, 3.1.2014, 5.12.2013, 14.11.2013, 27.1.2014, 10.2.2014, 16.4.2014, 26.5.2014, 22.7.2014, 25.6.2014, 4.8.2014, 12.8.2014, lekárske správy H.. C. L. k skutku č. 5 a k skutku č. 6, záznam zo služby OR PZ Senica, úradné záznamy polície zo dňa 10.11.2013, 11.1.2014, 25.1.2014, 19.4.2014, 21.6.2014, 6.7.2014, 17.8.2014, 16.3.2014, výpis linky operačného strediska zo systému ReDat zo dňa 11.1.2014, Správu OZ Deti patria rodičom, lekársku správu H.. L. k skutku č. 17, 18, lekársku správu k skutku č. 21, Úradný záznam z vyťaženia H.. L. k skutku č. 22, lekársku správu k skutku č. 25, lekársku správu k skutku č. 27, výpis hovorov, správu zo systému ReDat, správy z psychologickkej ambulancie H.. S. V., výpis dokumentácie z psychologickkej ambulancie H.. S. V., správu detskej ambulancie H.. L., zápis dychovej skúšky, správu z psychologického posúdenia akreditovaného subjektu, správu z psychologického posúdenia ORCHIDEA, rozsudok OS Skalica č.k. 1C 5/2011 zo dňa 7.4.2011, rozsudok KS Trnava č.k. 41Co 17/2011 zo dňa 5.3.2012, uznesenie OS Senica č.k. 8Em/1/2012 zo dňa 16.11.2012, uznesenie KS Trnava č.k. 9CoE 6/2013 zo dňa 7.5.2013, rozsudok OS Senica č.k. 9P/102/2011 zo dňa 8.4.2013, rozsudok KS Trnava č.k. 23CoP 56/2013 zo dňa 29.7.2013, uznesenie OS Senica č.k. 8Em 1/2012 zo dňa 5.8.2013, rozsudok OS Senica č.k. 7P 9/2011 zo dňa 12.10.2011, právoplatný dňa 27.10.2011, uznesenie KS Trnava č.k. 10CoE 93/2013 zo dňa 27.6.2013, výzvu OS Senica zo dňa 3.4.2012 adresovanú C. L., aby sa podrobila súdnemu rozhodnutiu a to rozsudku OS Senica č.k. 7P/9/2011 zo dňa 13.10.2011, právoplatný 27.10.2011 o úprave styku (prevzaté obžalovanou 12.4.2012), uznesenie OS Senica o uložení pokuty 200,- € č.k. 7Em 1/2012 zo dňa 16.11.2012, právoplatné dňa 31.7.2013 (prevzaté obžalovanou 22.11.2012), uznesenie KS Trnava vo veci exekúcie o výchove mal. dieťaťa č.k. 10CoE/93/2013 zo dňa 27.6.2013, uznesenie OS Senica č.k. 6P/21/2014 o návrhu matky na vydanie predbežného opatrenia, ktorým bol zakázaný styk otca s

mal. U. L. zo dňa 10.10.2014 z čl. 1325, následne zmenené uznesením KS Trnava č.k. 24CoP/103/2014 zo dňa 17.12.2014, ktorým odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, správu z psychologického posúdenia ORCHIDEA zo dňa 28.10.2012, správu ošetrojúcej lekárky H.. C. L., služobné záznamy polície, obžalobu na C. L. pre rovnaký skutok, ktorá je vedená na OS Senica pod osobitným číslom konania, odpis registra trestov, správu Obecného úradu L. H., výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR na obžalovanú, výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR na poškodeného H. L. H., rozkaz o uložení sankcie za priestupok OÚ Senica zo dňa 21.10.2010 H. L. H., rozhodnutie OÚ Senica o zrušení predchádzajúceho rozhodnutia, rozhodnutie OÚ Senica zo dňa 5.9.2011, 3.5.2012, 4.5.2012, 6.6.2012, 15.6.2012, 19.10.2012, 6.6.2013, 13.12.2013, 11.2.2014, spis OS Senica č. k. 6P/1/2014, z uvedeného spisu najmä rozsudok aj znalecký posudok znalkyne J.. B. H. č. 10/2013, vyšetrovací spis OR PZ Senica ČVS: ORP-299/OVK-SE-2013 - trestné oznámenie matky pre zločin týrania blízkej osoby a oboznámil sa aj s ostatným obsahom trestného spisu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil skutkový stav tak ako je opísaný vo výrokovej časti rozsudku. Predmetom trestnej činnosti obžalovanej bolo marenie výkonu úradného rozhodnutia Krajského súdu Trnava č.k. 41Co/17/2011-121 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 9P 102/2011-292 zo dňa 8.4.2013, právoplatné dňa 27.8.2013, ktorým bolo určené, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárný týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky s tým, že otcovi maloletej H. L. neumožnila styk s mal. U. a túto H. L. neodovzdala v dňoch 19.10.2013, 10.11.2013, 16.11.2013, 24.11.2013, 30.11.2013, 14.12.2013, 25.12.2013, 28.12.2013, 5.1.2014, 11.1.2014, 19.1.2014, 25.1.2014, 2.2.2014, 8.2.2014, 16.2.2014, 22.2.2014, 2.3.2014, 8.3.2014, 16.3.2014, 22.3.2014, 30.3.2014, 5.4.2014, 13.4.2014, 19.4.2014, 27.4.2014, 3.5.2014, 11.5.2014, 17.5.2014, 25.5.2014, 31.5.2014, 8.6.2014, 14.6.2014, 22.6.2014, 28.6.2014, 6.7.2014, 12.7.2014, 20.7.2014, 26.7.2014, 3.8.2014, 9.8.2014, 17.8.2014, 23.8.2014 a tiež marenie výkonu úradného rozhodnutia rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 7P/9/2011 zo dňa 13.10.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.10.2011, ktorým bolo určené, že E. L. C. H. L., X.. XXXX sú oprávnení stretávať sa s mal. U. jedenkrát za 6 týždňov v sobotu v čase od 10.00 h do 12.00 h počnúc prvou sobotou po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že matka je povinná dieťa na styk pripraviť, odovzdať im ho v mieste bydliska dieťaťa s tým, že matka má právo byť prítomná pri realizácii styku, s tým, že starým rodičom maloletej E. L. C. H. L., X.. XXXX neumožnila styk s mal. U. dňa 23.11.2013, 4.1.2014, 15.2.2014, 29.3.2014, 10.5.2014, 21.6.2014, 2.8.2014.

Obžalovaná v predmetnej veci vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že je matkou mal. U., X.. X.X.XXXX, dieťa pochádza z manželstva. Otcom dieťaťa je H. L. H.. Ich manželstvo bolo rozvedené v marci 2011 na OS Skalica. H.. U. zveril súd do osobnej starostlivosti matky, bol upravený aj styk otca s mal. U. a tento mal právo stretávať sa s U. každú párnú sobotu a každú nepárnu nedeľu od 09.30 hod. do 17.00 hod. Neskôr došlo na návrh starých rodičov k úprave styku mal. U. so starými rodičmi. Po rozvoде, otec začal pravidelne chodiť v určených termínoch za U., ale vydržal s ňou maximálne hodinu, keď spolu kočikovali. Takto to fungovalo do apríla 2011. Na jeseň 2011 otec prestal chodiť za dcérou do L. H. s tým, že ona má prísť do Senice alebo do Š.- R. s dieťaťom, v čase, keď sa mal realizovať styk. Od februára 2012 do marca 2012 Eliška už chodila s otcom bez jej prítomnosti tak, že ju odovzdala pred bránou domu a utekala sama za otcom, tešila sa. Niekedy v polovici marca 2012 nastal zlom a U. odmietala za otcom ísť, mala strach. Potom zistila, že U. nechcela ísť na WC, vtedy mala dva a pol roka. Následne sa od maloletej dozvedela, že ju otec zavrel na WC. Odvtedy sa U. už s otcom nechcela stretávať. Keď otec prišiel pre U. a videl, že nechce s ním ísť, privolať si policajnú hliadku. Od marca 2012 do decembra 2012 do Vianoc už U. s otcom nechodila do Holíča s tým, že keď prišla polícia tak H. L. odišiel s políciou preč a už sa nevrátil za dcérou. V tomto čase dieťa obliekla, pripravila na styk s otcom, s dieťaťom sa postavila na dvor k bránke, U. tam nechcela s ňou stáť, utekala do vnútra. Keď otec aj s políciou videl, že U. k nemu nechcela ísť odišiel s nimi. Policajti to riešili vždy tak, že povedali, že oni nemôžu vstúpiť do dvora, zobrať U. a dať mu ju ako si to predstavoval, že ju násilím odvedú. Takto to prebiehalo až do Vianoc 2012. Vtedy bývalý manžel prišiel aj s policajtmí do dvora, U. sa schovávala, držala sa jej za nohy, pišťala, kričala o pomoc, otec si ju zobral a odviezol ju do Holíča za asistencie polície. Vrátil ju v určenú hodinu, takto to fungovalo stále U.Š. si zobral za asistencie polície. Bolo to tak až do 24.2.2013. Odvtedy už k takémuto blízkeho kontaktu medzi otcom aj U. nedošlo. Odvtedy prebiehali stretnutia tým spôsobom, že otec prišiel vždy v určený termín ale U. s ním odísť nechcela. Ona U. vždy pripravila, aby sa nebála aj volala otca maloletej, aby išiel do dvora pre ňu alebo aby išiel dovnútra k nim za ňou, ale on nešiel. Potom už s U. nechodila pred bránu ale zostala vo dvore, lebo U. nechcela ísť pred bránu. Nechcela sa na neho ani pozrieť a mala z neho strach. Ešte pred 24.2.2013,

kedy sa prakticky posledný krát realizoval nejaký bližší kontakt U. s otcom, v septembri 2012 vyhľadala psychológa a to Mgr. S. V. B. H., U. tam povedala, že nechce ísť k otcovi, lebo ju bil po hlave keď plakala za mamou. U. odmietala ísť na stretnutie aj s jej starými rodičmi z otcovej strany preto, lebo boli pri tom, keď jej otec ubližoval, teda že ju bil. Starí rodičia sa s mal. U. stretli naposledy v marci 2012. U. sa hrala s babkou v kaviarni. Raz sa koncom júna 2013 U. stretla so starou matkou v materskej škôlke s tým, že jej stará matka priniesla tortu. Na druhý deň jej učiteľka opisovala ako to prebiehalo, že U. bola pri učiteľke V., nechcela sa baviť so starou mamou. Obžalovaná učiteľkám povedala, že U. má zo starých rodičov strach. Nikdy však učiteľkám nezakazovala, aby neumožnili styk U. s otcom alebo so starými rodičmi. Podľa jej názoru otec nemá opravdivý záujem sa stretávať s U., povedal jej, že on sa postará o to, aby sa dostala do väzenia a podáva stále len trestné oznámenia. Jeho záujem je len jej škodiť. Maloletú vždy pripraví na stretnutie, už v strede týždňa jej hovorí, že príde pre ňu otec a starí rodičia, že ju zoberú do zoologickej záhrady, ráno ju zobudí, nachystá jej aj občerstvenie. Vždy ju oblečie primerane ročnému obdobiu, vždy má veci so sebou. Aj U. na dvore povzbudzuje a nabáda, aby išla s otcom alebo starými rodičmi. Keď zbadá otca alebo svojich starých rodičov tak sa schováva alebo utečie preč. Ponúkla jej aj, že pri styku s nimi bude prítomná aj ona, ale maloletá povedala pred pani O. C. B. na ÚPSVaRe, že s otcom nepôjde. To bolo v apríli 2015. Asi dva roky dozadu jej začal otec nosiť nejaké darčeky, vždy ich zavesil na bránku, lebo nechcel ísť za ňou do dvora. Niekedy išla po tie darčeky, lebo U. povedala, že to má ísť zobrať. U. tiež brala niekedy so sebou ale nechcela sa k otcovi priblížiť.

Svedok - poškodený H. L. H.. v predmetnej veci vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že je otcom mal. U. L., X. X.X.XXXX, ktorá pochádza z manželstva, ktoré bolo rozvedené. U. bola zverená do výchovy matky, bolo to rozsudkom KS Trnava v spojení s rozsudkom OS Senica a bol zároveň upravený aj styk s Eliškou. Bol oprávnený stretávať sa s maloletou U. každý párný týždeň v sobotu od 9.30 - 17.00 hod. a každý nepárny týždeň v nedeľu od 09.30 - 17.00 hod. Tento styk sa podľa týchto rozhodnutí nerealizoval. Od roku 2011 mu obžalovaná U. odmietala dávať, prakticky už počas manželstva to robila, to bola jedna z príčin rozvodu. Keď prišiel do L. H., kde sa zdržovala obžalovaná s U., tak mu povedala, že mu malú nedá, lebo nie je právoplatný rozsudok. No ani po právoplatnosti rozsudku sa však styk nerealizoval. Malú videl len cez okno, keď tam prišiel alebo vôbec nie. Obžalovaná mu mala U. odovzdať, ale ona mu ju vôbec neprivedla. Brána na rodinnom dome bola zatvorená, obžalovaná zostala stáť za bránou vo dvore, niekedy s U., niekedy bez nej, oznámila mu, že ona mu U. nevydá alebo niekedy, že U. s ním nechce ísť, a to bola ešte malé bábo, ktoré ešte nevedelo poriadne rozprávať, mala dva a pol roka. Naposledy videl U. 24.2.2013, kedy prišiel na stretnutie v určenom čase, U. chcela s ním ísť, nemala žiadny problém. U. vyzdvihol pri bráne domu, zobral si ju, zobral jej veci a dal ju do auta do autosedačky, v tom začala obžalovaná kričať na svoju matku a svojho otca, že aké má návyky, a oni pribehli bola tam aj jeho matka a obžalovanej mama U. R. vytiahla U. bez jeho dovolenia z auta. Odvtedy U. nevidel, hoci tam pravidelne stále chodí. Niekedy je brána zavretá, niekedy otvorená, obžalovaná príde s malou 10 metrov vo dvore od brány, niekedy 5 metrov, niekedy príde obžalovaná sama povie, že U. nechce ísť s ním, že sa ho bojí. Pri stretnutiach nikdy nepoužíva nadávky, len zvýši hlas, aby ho počuli na tú diaľku. Snaží sa komunikovať s U. ale len na diaľku, nemôže ísť do dvora, prihovára sa jej, U. ho odmieta a niekedy si ho vypočuje, ale vstupuje do toho už obžalovaná a malá prestane už na neho reagovať. Potom U. ide dovnútra do domu, obžalovaná za ňou volá, ale ona sa nevráti a už potom ani nepríde k bránke. On sa do dvora bojí ísť, pretože buď ho tam napadnú jej otec alebo jej brat, už sa to stalo a to v roku 2010. Nemal nikdy zákaz vstupu do dvora, ale bojí sa. Tak začal robiť tak, že kontaktuje úrad práce aj políciu, ale tiež si neporadia. Obžalovaná mu malú nedá ani v tom prípade. Obžalovaná žiadnym spôsobom nepobádala mal. U., aby za ním išla a stretla sa s ním. Práve naopak, keď malá povedala, že s ním nechce ísť, obžalovaná ju pohladkala a dala jej pusku. Odmietala aj riešenie, že by išla s nimi spolu s U.F. U. mu sama z očí do očí nepovedala, že sa ho bojí. Vždy zasiahla matka a povedala, že sa ho bojí preto, lebo jej namáčal vlasy do kakaa a že ju bil. Teraz mu to už U. povie aj sama. Vie, že U. chodí do škôlky v L. H. a navštívil ju v škôlke, povedali mu, že malá je šikovná, nie sú s ňou žiadne problémy. Keď to zistila obžalovaná a jej matka tak urobili cirkus v škôlke, že sa informoval na U.. Zároveň aj pani učiteľke V. odovzdal hračky, ktoré pre U. priniesol a hovoril aj s riaditeľkou. To bolo v roku 2015. Na jednej strane obžalovaná tvrdí, že ona nebráni v styku otca s mal. U. a vedie ju k tomu, aby sa s ním stretávala a na druhej strane dala návrh na zákaz styku otca s U.F.. On však nemá žiadny zákaz navštevovať maloletú ani jej škôlku. Okresným súdom v Senici bolo vydané predbežné opatrenie, v ktorom mal zákaz styku ale toto bolo zrušené. Na Vianoce 2012 obžalovaná robila obštrukcie, prišla polícia, ktorú zavolať, policajti išli s ním dovnútra, malá bola v obývačke, hrala a keď ho uvidela rozbehla sa za ním a kričala „tati, tati“. Vtedy zobral U. k nemu domov do Holíčča, malá bola šťastná, odtiaľ sú tie fotografie, ktoré dal do spisu. Voči U. sa nikdy nedopustil násillia. Nikdy by si nedovolil nechať U. zatvorenú na WC. U neho

sa WC ani nedá zamknúť, dvere majú kolaudačnú chybu. V marci 2012 nemala U. žiaden zlom, kúpil jej čižmičky, mala z toho radosť, ukazovala ich matke pri bránke ich rodinného domu a povedala, že sú lepšie než jej kúpila mama. Pokiaľ bude žiť a dýchať tak sa bude o U. zaujímať. Kvôli U. urobil aj zmenu v zamestnaní, kde má vyššiu mzdu, aby mohli chodiť aj na dovolenky.

Svedkyňa - poškodená E. L.Á. v predmetnej veci vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že styk starých rodičov s mal. U. je upravený na základe rozsudku Okresného súdu Senica a to, že sa môžu s ňou stretávať každých 6 týždňov v prítomnosti matky a to od 10.00 hod. do 12.00 hod. Tento styk sa takto nerealizoval. Tento styk od tej úpravy sa zrealizoval čo si pamätá tak jedenkrát a to v marci 2012. Vtedy boli aj s obžalovanou - matkou dieťaťa v reštaurácii, kde strávili spolu dve hodiny. Dieťa ich neodmietalo, všetko bolo v najlepšom poriadku. Keď prišli o nasledujúcich 6 týždňov, tak malá U. stála ďalej od nich vo dvore, za zatvorenou bránou a nič. Spoza brány sa jej prihovárali ale U. na nich nereagovala. Asi po 5-tich minútach sa otočila a zobrala U. zo sebou dovnútra. Odvtedy sa už ich styk s U. vôbec nerealizoval. Na Vianoce 2012 mal syn U. u seba v Holíči, pri tom boli aj oni. Dieťa bolo kľudné, bez problémov sa s Eliškou pohrali. Obžalovaná nebola prítomná, syn priviezol U., boli pre ňu všetci spolu. Bolo to 23.12.2012, lebo deň predtým sa mali oni- starí rodičia stretnúť s U., ale to sa neuskutočnilo, z dôvodu, že im ju obžalovaná nechcela dať a ani nechcela ísť na stretávku s nimi. Tak na druhý deň 23.12.2012 prišli spolu so synom pre U., prišla tam aj polícia a syn si U. zobral za účasti polície. Obžalovaná sa postavila za bránu s U., nevyšla s dieťaťom pred bránu, brána bola zatvorená, syn zavolať políciu, prišiel policajt J. z OO PZ Šaštín-Stráže. Policajti vošli do dvora, následne za nimi aj jej syn a zobral si Elišku zo dvora bez nejakých problémov. Oni s manželom čakali v aute a potom išla U. s nimi do Holíča. Nasledujúci deň 24.12.2012 si zobral syn U. z obývačky zase za asistencie polície. Ona s manželom čakali vonku. S U. normálne komunikovali, hrali sa s ňou. U. normálne papala, všetko bolo v poriadku. Po tomto U. mal v Holíči asi 2-3 krát, medzitým bolo, že U. je chorá, že nemôže ísť, čo akceptovala. U. nikdy neplakala na žiadnom stretnutí, nehádzala sa o zem. Takto to bolo do februára 2013. Je zarážajúce, že obžalovaná v roku 2013 po tom, čo sa tieto kontakty dieťaťa s otcom normálne realizovali, dala návrh na zákaz styku otca s dieťaťom. Sú fotografie, z ktorých je zrejmé, že U. je šťastná s otcom a matka to vedela. Vždy U. dali hračky a mala radosť. Svoj návrh na zákaz styku odôvodnila tak, že U. sa správa v škôlke agresívne, aj oni, že sa voči U. správajú agresívne. Vôbec taký posledný bližší kontakt s U. L.olo vo februári 2013, kedy už syn mal U. aj v aute, ona bola so synom, vtedy tam polícia nebola. V tomto prípade obžalovaná odovzdala U. otcovi, vyšla s ňou von zo dvora. U. usadili so synom do auta, syn jej dal U. na ruky v aute, pripravoval sedačku, že ju tam usadí. Vtedy obžalovaná vyvolala konflikt, fyzicky ju napadla, zavolať svoju matku, tá zavolať manžela a spoločne zobrali U. z auta von. Odvtedy už k styku syna s U. nedošlo. Odvtedy ju nevideli. Jej syn pravidelne každý týždeň chodí za U. na styk ale bezvýsledne. Povie, že U. nechce ísť, lebo sa ich bojí, lebo ju ževraj bili. V júni 2013 bola po dohode s celou svojou rodinou vyslaná do MŠ v L. H. s tortou, lebo jej chcela urobiť radosť, aby to mohla osláviť svoje narodeniny s kamarátmi v škôlke. Ona sa predstavila, pani riaditeľka JC. jej dovolila vstúpiť do triedy, vysvetlila jej, prečo prišla. Deti sa tam hrali, všetky deti vrátane U. boli radi, zvitála sa s U.Š., deťom rozdelili tortu. U. dala aj darčeky, aby rozdala aj deťom. U. sa opýtala, či si pamätá kto je, vedela kto je a povedala jej, že nejde s ňou a ona jej povedala, že ju prišla len pozrieť, že ju nikam nezoberie. To bolo asi 5-7 minút. Opýtala sa, či môže za ňou ešte prísť, povedala, že áno, zakývala jej potom a poslala jej pusku. Aj jej pusku dala, keď prišla za ňou. Viacej už do škôlky za U. nešla, lebo jej učiteľky povedali, že nechcú mať problémy. Pýtala sa, či môže ešte niekedy prísť aj so synom. Učiteľka povedala, že nie, sú to ich rodinné problémy a nechcú to zanášať do škôlky. Tak len do škôlky posielali darčeky pre U.. V júni 2013 sa dozvedeli, že obžalovaná zobrala U. k psychiatricke k MUDr. H. v Senici, s tým, že stretávky otca prebiehajú tak, že dieťa odvádza polícia. Toto sa nikdy nestalo a oni U. ani potom už nevideli. Asistovala polícia ale to bolo v decembri 2012, eventuálne február 2013 ale nie v máji a v júni 2013, kedy oni už U. nevideli a to až do novembra 2013. Potom ju videli len vo dvore, matka ju nevyviedla pred bránu. Pri stretnutiach dochádza k zvyšovaniu hlasu, Z. U. stojí ďaleko od nich. K hádkam z ich strany neprišlo. Čo sa týka stretnutí s U. dňa 10.5.2014, 21.6.2014 a 2.8.2014, oni sa na týchto stretávkach nestretli s U., videli ju len minútu, dve, zašli potom dovnútra. U. vždy bola oblečená, nebola nahá, nemala veci zo sebou, brána bola zatvorená, nevyviedla U. von pred bránu. Obžalovaná tam mala doslova z toho srandu, že ešte stále stojí pred bránkou. V júni sa to zopakovalo to isté, tam matka zavolať potom políciu, obviňovala ju, že jej nadáva, že U. vyhodili do pola. U. oslovovala jej syna tatino. Nikdy sa k nej nesprával hrubo, nebil ju, nezatváral na WC. U. sa ich vôbec nebála ani jej, keď bola za ňou v škôlke. Nosili jej aj darčeky, niektoré sa k nej ani nedostali. Potom čo sa nakopili hromadne ich odoslali do škôlky, alebo syn darčeky vešal na bránku, oni starí rodičia nie, nechcela ich prevziať. Odkazovala, aby to nechali na chodníku alebo na rozvodovej skrinke. Oficiálne nemali zakázaný vstup na ich pozemok, to im zakázali len rodinní príslušníci, že tam nesmú

ísť, lebo aj ju pán R. vyhnal z pozemku. Skutočnosť, že U. spontánne a sama pred viacerými osobami ako pracovníčkami úradu práce, psychologičkou, znalkyňou uvádza, že bola zatváraná na toailete, že bola aj zbitá z tohto dôvodu, že plakala stále za mamou, má naučenú. Matka to stále šíri, aj že vraj všetkých podplatili aj políciu. Ju to už uráža.

Svedok - poškodený H. L. R.. v predmetnej veci vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že na stretávky chodí spolu s manželkou. Vždy prídu na 10.00 hod., lebo stretávku majú od 10.00 hod. do 12.00 hod. každých 6 týždňov. Toto dodržiavali, stalo sa len výnimočne, že bol služobne vzdialený, vtedy išla jeho manželka sama. Nikdy sa s ich vnučkou nestretli, vždy bola vo dvore, bola pri nej jej matka, asi 10-15 m od brány, oni stáli vonku na ulici. Stalo sa, že prišli nejakú minútu po určenom čase, mali prísť o 10.00 hod, prišli 10.05 hod., už im obžalovaná povedala, že už majú po stretávke, že majú prísť na čas. Kontakt bol s U. len taký, že v roku 2014 ju videli cez bránku, ktorá bola zatvorená a bola ne nej aj reťaz. Oslovili U. spoza brány, obžalovaná ju hneď spacifikovala, stavala sa pred U., niečo k nej hovorila a potom sa malá zobrala a išla preč. Čo jej povedala to nepočuli. Keď U. niečo priniesli povedala, aby to zavesili na bránku. Za toto obdobie, ktoré je v obžalobe nikdy U. nedostali ako starí rodičia, takže vo fyzickom kontakte s U. neboli. Čo sa týka vizuálneho kontaktu, tak iba z diaľky, že ju videli za bránkou dvora asi 15-20 m. Obžalovaná im nepovedala, prečo U. nechce za nimi ísť. Takto sa to už ťahá 6 rokov, čo im nedáva vnučku, obžalovaná ju nechcela dávať ani za trvania manželstva, na základe toho, že si obžalovaná vymyslela, že ju starí rodičia aj spolu s ich synom bili v perinke, keď sa narodila. Nikdy obžalovaná nevyšla s vnučkou na ulicu. Nikdy nepovzbudzovala U., aby išla za nimi, keď s ňou stála vo dvore. Oni to vnímali tak, že keby na dvore nebola jej matka, tak by U. s nimi úplne v pohode išla. Keď boli u pána L. na vyšetrení, tam s U. rozprávali úplne v pohode. Dávali návrhy, že sa môžu R. U. stretnúť aj inde a matka im to neumožnila. Obžalovaná im hovorí, že majú ísť do dvora, ale to len preto, aby ich mohla obviniť, že jej vstúpili na pozemok. U. sa ich nebojí, stačí, aby jej obžalovaná povedala, že je vonku babka a dedko, ktorí ju majú radi. V období od novembra 2013 do augusta 2014 ich nevyzývala, aby vstúpili do dvora. Volala ich do dvora až teraz niekedy. Nepovedala im, že poďte si pre U., ale povedala len, aby išli do dvora. Jemu jasne bývalí svatovci povedali, že na ten pozemok nemôže vstúpiť, že je to ich pozemok. Oni to ani nechcú, len chcú, aby s U. vyšla von za bránku a aby im ju dala. Keď jej priniesli darčeky tak sa U. len pozerala, obžalovaná povedala, aby to zavesili na bránku. Pri stretnutí boli aj pracovníčky úradu práce aj si to kamerovali ale nič sa nerealizovalo. Obžalovaná s U. bola vo dvore a vôbec nereagovala, aby išla za bránku. Keď ešte boli manželia s jeho synom, obžalovaná mu nikdy vnučku nedala ani na ruky, bola stále u nej, nikomu ju nedala do ruky ani synovi. U. bola naposledy u nich na Vianoce 2012, on ju dovezol, vôbec s U. nebol žiadny problém. Obžalovaná vtedy trhala kľučku a už vtedy im nechcela dať U. do auta, dostali ju až na základe toho, že policajti ju zadržali, zamedzili jej vstup do auta a odišli s autom. Tak sa to stalo dva razy, na Vianoce 23 a 24.12.2012. U. bola nadšená, úplne v pohode. Obžalovaná U. hrotí do hlavičky, že oni sú zlí, že ju budú biť, že otec je zlý a takto jej vymazáva mozog. Jeho manželka bola za U. aj v škôlke, zobrala jej tam tortu aj sladkosti, nebol problém. U. bola úplne v pohode. Manželka hovorila, že U.F. z nej vôbec nemala strach, komunikovala s ňou.

Svedkyňa L.. E. O. v predmetnej veci vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že tento spis vedie asi tri roky, takže môže sa vyjadriť ako sociálna pracovníčka. Bol tam upravený styk s otcom aj so starými rodičmi s mal. U.. Na týchto stretnutiach sa asi 4x osobne zúčastnila. Nikdy sa nepodarilo otcovi ani starým rodičom dieťa si prevziať. Väčšinou to bolo tak, že otec prišiel v uvedený čas na stretnutie, matka s dieťaťom prišla niekoľko metrov od bránky, zastala vo dvore aj s matkou, podotýka, že obidvaja rodičia si toto natáčali na mobilný telefón. Otec bol vonku za bránkou a snažil sa nejako nadviazať kontakt s dieťaťom. Väčšinou tak, že ju oslovil a že jej niečo priniesol. Takisto to prebiehalo aj so starými rodičmi a vždy to skončilo hádkou medzi matkou a otcom aj starými rodičmi. Vždy si vyčítali, že dieťa otcovi nedáva a ona jemu zase, že malá nechce ísť. Nikdy sa nestalo, že by dieťa vyviedla pred bránku. Vždy bola za bránou vo dvore. Brána bola vždy zavretá. Keď U. prišla pár metrov cca 30 m pred bránku, nikdy nevyšla von, vždy zostala stáť pri matke a nič nehovorila. Po krátkom čase sa jednoducho zobrala a išla dovnútra. Išla tam ako pozorovateľ, do dvora neišla ale myslí si, že brána bola odomknutá, lebo matka povedala otcovi, aby išiel dovnútra ale on sa bál, že matka dá na neho trestné oznámenie za porušenie domovej slobody. Viac krát to tak povedal, za bránku nešiel nikdy. Keď U. J. riniesol darčeky, nikdy sa mu nepodarilo odovzdať jej ich. Väčšinou ich zavesil na bránku zvnútra na kľučku, v poslednom období asi v apríli 2015 to už na bránku nedal, povedal, že to chce dať U. osobne. Keď sa mu to nepodarilo zobral si to domov a zanesol to do škôlky, to vie sprostredkovane. Ako sociálna pracovníčka nemôže posúdiť, čo je pravá podstata príčiny, z pozorovania a z kontaktu s rodičmi U., viac krát navštívili psychologické poradenstvo a nikdy sa rodičia nedohodli, vždy to stroskotalo tak, že buď jeden z rodičov vôbec neprišiel alebo komunikácia medzi nimi nebola možná. Počas stretnutí nemala dojem, že sa maloletá otca bojí, lebo to by plakala. Asi niekedy v roku 2014, keď bola na šetreň

k civilnému konaniu v tejto veci, dieťa jej začalo na impulz matky: "tak im to povedz" samé rozprávať, že sa otca bojí, že jej ubližoval a že k nemu nechce ísť, že ho nemá rada, že ho nechce, že ju bil po hlavičke, zatváral ju do WC. Nikto sa jej na to nepýtal, začala to sama hovoriť. Bola prekvapená, lebo keď tam chodila na šetrenie, vtedy jej nechcela nič povedať. Viackrát vykonávali šetrenie v rodine matky, pretože tam stále prebiehalo nejaké civilné konanie vo vzťahu k otcovi aj k starým rodičom a súd ich žiadal o šetrenie pomerov, či má matka vytvorené prostredie pre výchovu dieťaťa, podľa povahy konania. Zo strany škôlky, nebolo nikdy hlásené, že by U. mala problémy so spánkom alebo psychické problémy. Na stretnutiach, na ktorých bola ona prítomná, nikdy nevidela, že by dieťa malo batôžtek alebo tašku s oblečením a bola pripravená na styk s otcom. Väčšinou matka s dieťaťom prišla, mala telefón, všetko si natáčala, s malou nejakou nekomunikovala, matka hovorila tak, že podťe si pre ňu a stála vo dvore za zatvorenou bránou a oni sa báli vstúpiť do dvora. Myslí si, že obžalovaná nekomunikovala s dieťaťom v zmysle, že by ho povzbudzovala, aby išla U. za otcom a starými rodičmi. Opakovane rodičov pozývali priamo k psychológovi, ale vždy to zmarili. Bolo aj tak, že dal súd povinnosť rodičov zúčastniť sa nejakého terapeutického sedenia a tam to tiež stroskotalo, neprišiel jeden alebo druhý, následne druhý to odmietol, no proste bezvýsledne.

Svedok B. F. v predmetnej veci vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že so súhlasom matky obžalovanej p. R.j boli na Vianoce 2012 vnútri v dome. Prišli na chodbu, keď ich zavolali dovnútra, spýtali sa obžalovanej prečo mu nechce dať dieťa, povedali im, že malá s ním nechce ísť. Tak to ukončili a išli preč. Bol tam viackrát na výjazde. Bolo to len raz, kedy pán L. tú malú dostal na návštevu, to bolo asi na tie Vianoce 2012. Vtedy ich prehovoril, aby mu ju dali. Išiel sa spýtať mal. U., že či chce ísť s otcom a ona váhala, potom sa L. opýtal pani R., či môže ísť dovnútra, išiel za malou a tam si k nej čupol a zobral ju na ruky a malá neplakala, nekopala a išla s otcom. Malá bola v obývačke, za kreslom, do obývačky vošiel len otec mal. U., oni len dohliadali, aby sa tam nestalo niečo, aby sa rodičia dieťaťa vzájomne nenapadli, alebo keby mal. U. začala hysterčiť. Ale nedošlo k ničomu, otec si dieťa normálne zobral. Matka nachystala potom veci dieťaťu. V tom momente, keď otec odnášal dcéru, tak sa balili nejaké veci pre dieťa. Pán L. tam bol sám, nevie, či starí rodičia sedeli v aute. Nakoľko mal službu v ten deň do 19.00 hod. a pán L. mal vrátiť dcéru o 17.30 hod. a pani L. už o 17.31 hod. volala, že jej nevrátil dcéru a na to pán L. za dve - tri minúty volal, že dcéru odovzdal. Vždy sa riešila návšteva pána L. H. u tejto rodiny. Išlo o styk otca s dieťaťom. Na zákroky ich volal pán L.. Robili viac menej asistenciu pri styku otca s dieťaťom. Stalo sa to, že si dcéru zobral so sebou a odviezol. Potom si už začala pani L.F. sťažovať aj na zákroky polície, čím im bolo zakázané vstupovať do ich dvora, nakoľko majiteľom pozemku boli jej rodičia, ktorí povedali, že si neprajú, aby tam vstupovali. Stretnutia si začali natáčať na mobilné telefóny, potom už chodili na zákrok, ale to len k bráne. Videli, že obžalovaná stála 10 m od brány vo dvore, komunikovala s pánom L., dieťa nevie kde bolo, videli, že sa to k ničomu neuberá a išli na OO PZ Šaštín-Stráže spísať trestné oznámenie, že styk sa opäť nezrealizoval. Oni prišli asi 20 min po tom, čo sa mal styk zrealizovať, niekedy to bolo viac alebo menej minút. Nepamätá si, že by obžalovaná volala pána L., aby si išiel pre U.Š. J. L. tam nešiel preto, lebo majitelia domu si to neželali. Niekedy bola brána zamknutá. Pán L. pred nimi skúšal bránu a tá bola zamknutá. Sem tam si nadávali a toho boli svedkami. V roku 2014 bol svedkom jedného stretnutia, kedy sa dieťa držalo matky okolo nohy, nevie či plakala, predpokladá, že nechcela ísť, ona sa potom zobrala a išla dovnútra. V tomto prípade boli pred bránkou vonku na ulici.

Svedok H. J. v predmetnej veci vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol svedkom jedného výjazdu, keď sa mal realizovať styk otca s dieťaťom, niekedy v roku 2013. Normálne ich obžalovaná zavolala dovnútra aj s pánom L.Í.. Vie, že vtedy si otec dieťa odniesol na rukách do auta. Šoféroval jeho otec - L. R., dieťa bolo v pokoji. Obžalovaná následne otvorila zadné pravé dvere a snažila sa dieťa nasilu zobrat' von zo sedačky, čo sa jej nepodarilo, lebo zakročila polícia a odsunuli ju od auta preč. Bol tam určitý afekt z jej strany, nesúhlas s odvedením dieťaťa, dieťa bolo v pokoji celý čas. Pán L. s dieťaťom odišiel. Na týchto zákrokoch bol niekoľko krát. Vždy postupovali rovnako, povedali, že tu je súdne rozhodnutie, že sa má realizovať styk s dieťaťom. Väčšina asistencií bola neúspešná, toto bola prvá o ktorej vie, že sa zrealizovala, lebo tam bol prítomný. Stalo sa, že ho obžalovaná aj pozvala dovnútra, keď bola malá chorá, následne informoval pána L., že malá je chorá, že nechce ísť, ale išiel aj tak podať trestné oznámenie. Nevie povedať, koľko krát bola chorá, minimálne raz bola U. chorá. Vnútri bol dvakrát, z tých desať prípadov bola polovicu pri matke vo dvore. Malá niekedy nebola na dvore vôbec. Raz mu povedala, keď bol vnútri, že nechce ísť s otcom a povedal to pánovi L. a odišli potom preč. Keď sa ju snažil nejakou osloviť, že bola s matkou na dvore, tak zasahovala do toho obžalovaná, malá sa viac menej schovávala za ňu, nekomunikovala s nimi ani s otcom. Malá neplakala ani sa nesmiajala. Pán

L. sa snažil na ňu hovoriť, ale ona mu neodpovedala, nereagovala naňho. Pani L. zasahovala väčšinu tak, že keď vypočúval jednu stranu aj druhú stranu tak sa začali rodičia L. medzi sebou hádať, zvrhlo sa to do toho, že sa obviňovali jeden druhého, k ničomu to neviedlo, aj sa tak rozišli. Pán L. pokiaľ nebol pozvaný dovnútra stál vonku, oni tiež pokiaľ ich nepozvala boli za bránou, obžalovaná bola s malou za bránou asi 5-10 m vo dvore. Brána v niektorých prípadoch bola odomknutá tak možno jeden z desiatich prípadov, ale potom bola už vždy zamknutá. Od matky maloletej nepočul žiadny slovný zákaz adresovaný maloletej, a fyzicky nevidel, že by malá urobila nejaké kroky smerom k otcovi a že by ju bola matka zastavila. Ale ani ju nijakým spôsobom nepovzbudzovala, aby išla za otcom.

Svedok H. F. v predmetnej veci vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že pri stretnutiach s dieťaťom bol pán L. za bránou zvonku, dieťa bolo vo dvore, oslovoval ju, či nechce ísť s ním, že jej priniesol nejaké hračky, U. nechcela s ním ísť, schovávala sa za obžalovanú, aj hovorila, že nechce ísť. Pani L. jej hovorila, či chce ísť za tatinom alebo nechcela, aj ju posielala. Či to bolo od októbra 2013 do 24.8.2014 to nemôže potvrdiť. Keď povedal, že ju posielala tak to bolo v roku 2015, keď tam boli ako polícia. Volala aj pána L., aby išiel do dvora pre malú, ale pán L. nechcel ísť, lebo sa bál, že by podala na neho nejaké trestné oznámenie, že neoprávnene vnikol do dvora. Obžalovaná uvádzala, že pán L. mal v minulosti U. zbiť a to mal byť dôvod prečo U. s ním nechce ísť. Pred hliadkou to dosť často spomínala. Pani L. často hovorila U., „. povedz, či ťa tato bil“. Tá povedala, že po hlave. Párkrát sa rozprával s maloletou, skôr to bolo o tom, že prečo nechce ísť s tatinom a ona stále opakovala, že s ním nepôjde, že nepôjde za otcom. To bolo tento rok, čo sa U. pýtal, že prečo nechce ísť za otcom, odpoveď nedostal.

Svedkyňa C. Č. v predmetnej veci vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že je priama suseda s obžalovanou. Má vedomosť o tom, že pani obžalovaná je rozvedená s pánom L.. Vie, že dcéra obžalovanej U. nechce chodiť s otcom, lebo sa ho bojí. U. U. videla zvláštne správanie, keď bola u nej na návšteve. Všimla si, že nechcela ísť u nej na toaletu, začala plakať, že ona ide iba von, keď predtým normálne chodila. To pozorovala asi v apríli 2014. Raz, keď bola u nej na návšteve tak U. rozliala, nasledovala zvláštna reakcia, schúlila sa a začala plakať. Pýtala sa jej, že čo sa stalo a povedala, že dostala facku. To, že sa U. bojí otca vydedukovala z toho, že U. nejde ani k bránke, keď je tam otec alebo starí rodičia. Keď prišli otec alebo starí rodičia za U., U. zostala na pol ceste vo dvore, 6-10 m pred bránou vo dvore. Pani L. á bola pri U., nič nehovorila, otec na U. hovoril, U. nepočula odpovedať. Počula len hlasnejšiu výmenu slov obžalovanej a pána L., nerozumela o čom hovoria. Starí rodičia komunikovali s U., ale čo hovorili nepočula. Komunikácia bola jednostranná a to zo strany otca a starých rodičov k U.. Vie, že jej podávali nejaké darčeky cez plot, ale ona si ich nešla zobrať. Nepočula, že by boli na ňu hrubí.

Svedkyňa B. H. v predmetnej veci vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že pani L. jej zavolala asi v septembri-októbri 2013, že má problém v stretávaní sa dieťaťa s otcom, či jej nemôžu poradiť, aby došlo k nejakej náprave, aby dieťa chcelo ísť k otcovi. Komunikovali s obžalovanou prostredníctvom mailu, telefónu, keď potrebovala, poradili jej. V novembri 2013 im zavolala sestra obžalovanej, že obžalovanú zadržali. Otec si podal v civilnom konaní návrh na odobratie dieťaťa, toto riešila ich organizácia s úradom pre ľudské práva s pani J., potom s pani H.. Išlo o to, že keď matku zadržali, otec si prišiel pre dieťa. Vyriešili to tak, že behom 24 hodín bola obžalovaná prepustená zo zadržania a dohodli sa, že bude nápomocná pri riešení tohto problému a že sa osobne zúčastní na styku s otcom a dieťaťom. Takéhoto kontaktu otca s dieťaťom sa zúčastnila dňa 16.3.2014, bola svedkom toho, že keď vyšli von v určenú hodinu, dieťa matka obliekla, pripravila dieťa, motivovala ju, vyšli na dvor, pršalo, čakali 15-20 min. kým prišiel otec, vtedy meškal a keď ich zbadal na dvore začal po nej vykrikovať, že čo tam vôbec robí, že to sa týka ich dvoch, že to je ich dieťa, že tam nemá čo robiť. Ona povedala kto je a prečo tam je a pokračovalo to tak, že U. zostala stáť na dvore, ona s matkou pokračovali k bráne. Otočili sa za U.. Pán L.F. H.. na ňu od brány kričal, aby išla za ním, prečo nebola v škôlke. Žiadne ahoj, ako sa máš, také nič nepovedal. U. neišla, zostala tam stáť, tak išla za ňou, objala ju, motivovala ju, že idú pozdraviť otca, držala ju pri tom a kývala hlavou, že nie nie, pozerala sa do zeme, tiež aj matka jej hovorila, aby išla za otcom. U.Š. sa rozbehla k odparkovanému autu, ktoré stálo vo dvore a zamkla sa do toho auta. Prosila pána L. H., aby prišiel do dvora, že skúsia s U. prehovoriť a on jej povedal, že nemôže, lebo má zákaz. Povedala mu, že mu dosvedčí, že vstúpil na jej naliehanie, ale nešiel. Zavolať policajtov. Po príchode policajtov dala otcovi ďalší návrh, či by pristal na to, aby išli na neutrálnu pôdu do materského centra, že tam by mohol byť tento kontakt. On chcel posadiť U. do svojho auta a ona však s tým nesúhlasila. Poškodený najskôr súhlasil so stretnutím na neutrálnej pôde, sľúbil že tam príde, ale potom povedal, že on si tú malú odtiaľ zoberie domov. Ona mu povedala, že si ju môže zobrať, ale len v prípade, že bude U. chcieť. Nakoniec neprišlo k tomu, aby sa stretli. Odvtedy

sa už takéto stretnutie neuskutočnilo. Na ďalšie stretnutia otca s dieťaťom už neprišla mala súkromné problémy s dieťaťom, doteraz tam už nebola. U. bola vtedy na dvore asi 10-15 min, ešte k tomu prirátať 10 min, čo otec meškal. Za ten čas, čo tam otec bol, pripadal jej agresívny, lebo pred U. voči nej vystúpil, že čo tam robí a U. povedal len pár viet. Obracal sa potom už na matku. U. na otca nijako nereagovala. Ona sa ani neotočila k bráne, len čupela a hľadela do zeme, aj keď jej hovorila, že ju bude držať za ruku. U. neplakala pri tom kontakte ani po tom. Kým neprišiel otec videla, že obžalovaná sa snažila maloletú motivovať, môže potvrdiť, že U. nemá problém reagovať na cudzích ľuďoch, normálne s ňou komunikovala, kým ju nezačala matka obliekať.

Svedkyňa H.. A. B. v predmetnej veci vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje na referáte ÚPSVaR Senica ako odborný poradca a klienti jej boli daní ako prípad sociálno-právnej ochrany, kde sa riešil najskôr rozvod a potom ďalej to pokračovalo. Asi od roku 2013 riešili problematické stretávanie mal. U. s otcom a jeho rodičmi. V roku 2013 tam prebehol poradenský proces, ktorý bol avizovaný zo súdu, kde sa pracovalo na tom, aby otec obnovil stretávanie s mal. U., výsledok nebol pozitívny. Cieľom poradenstva bolo riešiť otázku obnovenia stretávania sa mal. U. s otcom, boli dohodnuté konzultácie, tých konzultácií bolo asi 16. Na prvej boli spolu, potom už chodili individuálne bez dieťaťa, najprv matka potom otec. Na jednom poradenstve bola aj mal. U., ktorá vtedy málo komunikovala. Prišla s ňou len matka, otec tam nebol. R. U. sa ňou ťažko komunikovalo. Hovorila, že nechce chodiť k tatkovi, ale nič bližšie sa od nej nedozvedeli. Na otázky odpovedala viac menej len neviem. Zdá sa jej, že U. povedala, že otec jej mal buchnúť hlavu o stôl, ale nič bližšie sa od nej nedozvedeli. Pripadalo jej to tak, že U. vníma to napätie medzi rodičmi. Vyjadrenie U., že mal otec buchnúť jej hlavu o stôl vyhodnotila ako málo pravdepodobnú, vzhľadom na vek dieťaťa, lebo otec jej ukazoval aj fotky, kde bol s maloletou. Ako ona poznala otca, môže usúdiť, že nie je agresívny. Otec sa chcel stretávať s mal. U., chcel sa zúčastňovať aj poradenstva, neskôr to už chcel nechať na právnikoch, asi bol z toho už unavený. Matka prejavovala záujem s mal. U. chodiť na poradenstvo, ale individuálne, zväčša s dcérou, asi dvakrát. S otcom nechcela moc spolu, asi sa bála konfliktov. Zo skúseností vie, že po rozvoje sú obaja partneri často zranení alebo jeden z nich a ich vzájomný vzťah býva po rozvoje často negatívny, čo niekedy nechtiac prenášajú na svoje deti. Tak sa jej to javilo aj v tomto prípade. U. tým, že je len v kontakte s matkou, môže vnímať to, že keď otec pre ňu príde a oni dvaja sa doťahujú, hádajú tak, že radšej nepôjde k tomu otcovi, aby to matku nezranilo a aby sa nehádali. Takýto antagonistický vzťah, ktorý je medzi rozvedenými partnermi môže matka prenášať na dieťa aj nevedome, čo sa týka prípravy dieťaťa na styk s otcom, to musí robiť vedome. Nemôže vylúčiť, že matka by pripravila dieťa na styk a keď medzi nimi nastane hádka, dieťa si to vyhodnotí a odmietne ísť k otcovi. V každom prípade, keď matka chce, vždy tam je cesta, aby dieťa bolo s otcom v zmysle usmernenia dieťaťa k otcovi. Toto, že sa to tak dlho všetko ťahá jej pripadá, že U. už je tak ochladnutá k svojmu otcovi, že už nevníma toho otca ako svojho otca. Dieťa je dezorientované z celej situácie, keby sa stretávky na začiatku naozaj striktné dodržiavali, tak by nebol vážny problém. Je pravda, že otec na tie stretávky stále chodil a aj chodí. Stretávky spočiatku prebiehali normálne aj fotky jej ukazoval aj videá. Otec hovoril, že matka ovplyvňuje U.. Nevie sa vyjadriť, prečo tam nastal zlom. Vzťah otca k matke bol veľmi negatívny, konfliktný po rozvoje, vyčítali si veci z minulosti, nebola možná konštruktívna komunikácia. Dávali jej rady, matka tvrdí, že U. pripravuje, ale oni pri tom nie sú. Formálne obžalovaná záujem na riešení styku na poradenstve prejavila, ale reálne nie. Z videí je zrejme, že matka pobáda U., aby išla k otcovi ale neverbálne dostáva iné informácie. Dieťa vníma, počuje ako sa k sebe rodičia správajú, síce matka jej hovorí U. choď, ale vníma zároveň, že matka otca nemá rada, vyčítajú si tam mnohé veci. Rodičia sa nepozdravia, nepodajú si ruky ani nič, to tam chýba. Chápe obavu matky, že sa bojí o dieťa, ale naozaj je presvedčená aj zo znaleckých posudkov, že otec ani starí rodičia nie sú agresívni voči dieťaťu.

Svedkyňa H. E. v predmetnej veci vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že v súčasnosti pracuje ako učiteľka materskej školy, v roku 2013, 2014 pracovala v škôlke ako riaditeľka. S mal. U. prichádzala do styku ako žiačkou materskej školy. Do škôlky ju vodila obžalovaná, niekedy aj jej rodičia aj teta. Priamo U. v triede nemala. U. bola tiché, prítulné dieťa, nebola výbojná, skôr sa prispôsobila kolektívu a hre detí iných, nebola organizátorka, občas bola samotárska. Nepokladá to za to, že by mala nejaké problémy, jednoducho mala takú povahu, že bola samostatná. O svojej rodine nikdy nerozprávala. Pri aktivitách, ktoré súviseli s rodinou sa nevyjadrovala, nenútili ju. Keď bolo kreslenie tak nakreslila matku, bratranca S., otca nekreslila. Kreslila toho, koho má rada, ku komu má vzťah. Otec javil záujem o dieťa, telefonoval ako sa má U.. Nemala vedomosť o tom, že by otec alebo starí rodičia mali zákaz dieťa v škôlke navštíviť. Starú matku E. L. videla prvýkrát, keď prišla navštíviť U. do škôlky, vtedy jej do škôlky doniesla tortu, U. mala narodeniny. Stará matka sa dlho s malou nezdržiavala, priniesla tortu,

aby spolu s deťmi oslávili. U. bola dosť ďaleko od starej matky, boli tam aj ostatné deti, neprišlo k nejakému osobnému kontaktu. Stará matka sa nijako U. nevnucovala, aby jej dala pusku. Nakoniec keď odchádzala, stará matka sa jej opýtala, či jej U. dá pusku a U. jej bez problémov pusku dala. U. nebola celkovo komunikatívna, nenadväzovala nejaký rozhovor s ňou, nechcela to siliť. Nevidela, že by U. mala nejaký strach so starej matky, naopak mala radosť že môže deti tortou obdarovať. V klude potom aj spala, návšteva nemala na ňu žiadny zlý vplyv. So starými rodičmi L. v roku 2013, 2014 komunikovali len telefonicky, a to volala stará mama alebo otec, zaujímali sa ako sa U. má, či je zdravá, sporadicky posielali aj darčeky, čo odovzdali a povedali od koho to je. U. si zobrala darčeky, mali dovolené to rozbaľiť, bol k tomu pripojený aj lístok, vždy tam bola nejaká sladkosť aj pre ostatné deti. U. nikdy nehovorila negatívne o starých rodičoch ani o svojom otcovi. Bola taká utiahnutá. Keď aj prečítali lístok U. od otca, že ju ľúbi, nereagovala na to, neprejavila nejakú radosť z toho. Ale ani pri iných príležitostiach, ktoré sa netýkali jej rodiny U. neprejavovala nejaké emócie, radosť alebo opačne. Vôbec nepozorovali na U., že by mala nejaký problém ísť na toaletu, ani čo sa týka stravy. Žiadny problém s ňou nebol. U. sa nepocikávala, kolegyne by jej to povedali.

Svedkyňa U. R. v predmetnej veci vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že žije v rodinnom dome v spoločnej domácnosti s manželom, synom, dcérou C. a vnučkou U.. Po rozvode sa vzťah jej dcéry a exmanžela dcéry veľmi zhoršil, nenávideli sa. C. sa snaží U. nachystať, pomáhajú jej v tom aj oni ako rodičia, lebo U. neustále odmieta styk s otcom, nahovárajú ju „U. M., sľubujú jej, že keď pôjde s otcom, kúpia jej čo bude chcieť, navádzajú ju. Bohužiaľ U. toto všetko odmieta, nechce žiadne hračky, aby odišla so zlým otcom ako ho začala poslednú dobu nazývať. Naposledy bola s otcom na Vianoce 2012. Potom sa U. zatvorila do izby a nechcela s nikým komunikovať. Keď prišli za ňou plakala, nechcela povedať prečo. Asi po týždni, po dvoch sa hrala s bábikami, rozprávala im ako sa mala na návšteve. Že boli zlí na ňu, že plakala za matkou, chcela, aby ju otec zaviezol k maminke. Cestou domov, keď plakala za maminkou, že ju mali vyložiť za tmy z auta, mala tam byť stará mama a otec, že ju zatvorili do záchoda. Po tomto zistili, že keď išli niekedy v r. 2013 na nákup alebo na návštevu, U. odmietala chodiť na WC. Muselo sa s ňou vyjsť von do parku a tam sa vycikala. Ďalej hovorila bábikám, že ju otec udrel po hlavičke, keď rozliala a že si udrela hlavičku o stôl. Proste stalo sa jej aj doma, že rozliala a bála sa, že ju bude niekto biť. Potom už U. odmietala ísť k otcovi, nechcela sa obliecť, schovávala sa za kreslá, behala z izby do izby, vtedy bol aj jej otec u nich v dome, prišiel v sprievode policajtov. Otec si vtedy U. odniesol na rukách. V marci 2013 ešte boli nejaké návštevy, ani vtedy neišla U. dobrovoľne a to bola aj jej posledná návšteva. U. sa potom definitívne začala natoľko, že tam už nepôjde. Keď im 17.8.2014 poškodený H. L. H. začal kamerovať ich dom, volala políciu a podala na neho trestné oznámenie. Tiež volali políciu, keď im vstúpil na dvor, lebo to je ich pozemok, tu ju verbálne osočoval a nadával jej. Dňa 17.8.2014 vstúpil na ich pozemok, na ktorý mal od jeho rodičov zakázaný vstup, nie od nich a to ju nahnevalo, preto volala policajtov. Odvtedy už na ich pozemok nevstúpil, jedine keď tam prišla polícia alebo sociálka, sám už nevstúpil. Keď C. chcela pomôcť tak, že U. nejakou navedú, aby tam išla, tak jej U. povedala, že „babko už ani ty ma nemáš rada?“, tak sa už do toho nemiešala. Občas U. povie, aby išla k otcovi, že sa už zmenil otec, že U. je už veľká, ale ona tam nechce ísť. To, že U. nevideli rok alebo viac, tak to je vymyslené, lebo keď má on návštevu, pravidelne matka L. sa pozerá z okna auta a on stojí pri bráne s kamerou. U. tam stojí s mamou. Opakuje sa stále to isté dookola. Pri každej stretávke má malá pripravený rucksak s vodou, ovocie a niečo na zjedenie. Pani L. bola pri stretávkach kľudná ale jej manžel bol taký ostrý a pani L. ho posielala, aby si išiel sadnúť do auta. Tiež si niečo natáčajú. Od tej doby pán L.Í. prestal chodiť na návštevy. C. stojí s U. vo dvore, pani L. jej niekedy niečo donesie, U. povie, že nič nechce, nejde nikam. Dcéra pozýva L., aby išli dovnútra, ale nejdú, nevie prečo.

Svedok J. R. v predmetnej veci vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že styk otca s dieťaťom pokiaľ bolo dieťa v kočíku tak kočíkovali oni dvaja. Keď U. bola väčšia, tak chodil na návštevu podľa upraveného styku. Potom sa stalo, že U. prestala s ním chodiť, ale on chodil naďalej. Zo začiatku nevedeli prečo, ale potom sa žalovala bábikám, že ju tatko bil po hlavičke a zavrel ju na záchode. Od tej doby nechcela k nim už ísť. Posledná stretávka prebehla koncom zimy 2012 a február, marec 2013. Potom počuli ako sa žaluje tým bábikám. Čo sa týka stretávok 2013, 2014 tak pokiaľ mu nebránilo nejaké zamestnanie, tak chodili na stretávky v termínoch, malá s nimi nechcela ísť. Zostala stáť pár metrov od brány a nechcela ísť. Vyzeralo to ako zo scenára, tak 10 min. trvalo kým ju volal a keď neišla tak začal nadávať C., že ju nenachystala, že ju štveme proti nemu. To sa opakovalo vždy rovnako. Spočiatku volal U. aby išla s ním, niečo jej aj priniesol, mal to v igelitke a s tým, keď sa U. zdráhala tak mu rupli nervy a začal vystrájať. U. pripravuje cez týždeň tak, že jej povie, že príde babka a otec, ale on nie je veľmi pri tom, väčšinou píšú úlohy, chodí neskoro z práce. Keď príde návšteva starých rodičov tak je pri tom

sporadicky, ale je to zhruba obdobné, oni nenadávajú, nekričia, ale malá k nim nechce ísť. Je mu ľúto, že U. na to ešte nezabudla, čo sa jej stalo. Pri stretávkach dcéra motivuje U. na stretnutie ale ďalej, keď zídu už nepočuje.

Svedkyňa C. V. v predmetnej veci vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola učiteľkou U. v mladšej vekovej skupine a je to už asi tri roky dozadu. Učila ju len jeden školský rok. S matkou bola pravidelne v styku, lebo U. vodila do škôlky a pána H. L. H.. videla len raz stáť na chodbe. To bolo o rok neskôr. S pánom L. nekomunikovala, len ju pozdravil a ona zavolala pani riaditeľku F. M.. Nepamätá si, či U. bola vtedy v škôlke. Vôbec nevie aká bola reakcia U., ani nevie, či sa s otcom vtedy stretla. Asi raz do mesiaca otec U. telefonoval do škôlky aj jej babka. S pani L. sa stretla, keď priniesla do škôlky tortu U. k narodeninám. Prebiehalo to tak, že niekto zabúchal, ona otvorila a pani sa predstavila, že je L. a že priniesla U. tortu. Zavolala riaditeľku H. E. a išla do triedy. Potom pani riaditeľka s pani L. vošli do triedy a pani L. priniesla U.F. tortu. Deti sedeli za stolom a kreslili si. U. sedela pri treťom stolíku, pani L. podišla ku nej a spýtala sa U., či ju pozná. U. povedala, že ju pozná. Všetky deti prešli k prvému stolíku, pani Bilčíková tam položila tortu, deti ju obdivovali a po chvíli pani L. odišla. Komunikácia bola zo strany pani L. so všetkými deťmi a pri odchode sa opýtala U., či jej dá pusu a U. jej dala pusu. U. sa chovala pri návšteve úplne normálne. Keď niekto z rodičov prinesie niečo deťom, tak deti to uvítajú, tešia sa, aj teraz to tak bolo. Torta sa potom rozdelila pre všetky deti a až sa naobedovali tak ju jedli, aj U. ju jedla. Nepozorovala, že by U. mala z pani L. nejaký strach. U. málo komunikuje, sama nenadväzuje reč, ale čo sa pani L.F. jej opýtala tak U. odpovedala, nemala pocit, že by tam bol nejaký problém. Do škôlky pre U. vtedy prišla sestra obžalovanej, tú hneď zastavila a povedala jej, aby sa pozrela, čo U. robí. U. sa hrala, smiala sa. Až potom jej povedala, že tam bola na návšteve pani L. a priniesla tortu. Sestra obžalovanej zobrala U. zo škôlky a odišli domov. Nepamätá, či potom na druhý deň, keď priviedli U. do škôlky, či povedali, že U. mala v noci nejaké problémy z toho stretnutia so starou mamou. Ak by jej niečo také povedali, tak by si to pamätala. Vždy, keď U. dostala darček, obžalovaná neprejavila žiadny nesúhlas, len poznámku, že zase niečo poslali. Darček vždy zobrala domov. Starí rodičia alebo otec U. posielali darčeky asi 4x, vždy k sviatkom, k meninám, narodeninám ale aj k Vianociam. U. povedali, že toto ti otec posielal, zobrala si hračku, usmiala sa a to bolo všetko. Slovné to nekomentovala, len si to zobrala. Vôbec sa nedá povedať, že by na U. videli nezvyčajné správanie, naopak deti sú radi, keď niečo dostanú a tak to bolo aj u U.. Nechceli, aby takto chodili za U.. Povedali, aby si to riešili mimo škôlku. U. sa jej v škôlke nepocikávala, nevie nič o tom, ani keď bola v staršej skupine detí.

Svedok Z. J. v predmetnej veci vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že dňa 11.1.2014 bol v službe a okolo 9.30 hod. bol vyslaný s kolegom F. operačným strediskom na preverenie oznámenia p. L. do obce L. H.Á., na C. J. R. XXXX, že mu bývalá manželka odmieta dať dcéru U.. Po príchode na miesto sedel p. L. v aute pred daným rodinným domom, na dvore rodinného domu neboli žiadne osoby. P. L. vystúpil z auta a povedal im, že má stretnutie s dcérou a že počas tej doby čo tam je on nikto z domu nevyšiel, že sa pokúšal aj telefonicky skontaktovať s bývalou manželkou, ktorá mu nebrala telefón a že má strach, že dcéru U. zobrala jeho bývalá manželka niekam do zahraničia. Ako im to rozprával tak z domu vyšla p. L., ktorá držala v ruke mobilný telefón, s ktorým si zjavne nahrávala celú situáciu, zastavila asi 10 metrov od vstupnej bránky do dvora rodinného domu a pýtala sa ich, že prečo prišli, že prečo tam stoja a že či im p. L. platí za to, že k nim stále chodia. Bolo jej povedané, že p. L. volal číslo 158, že mu odmieta dať dcéru a že sú povinní preveriť každé jedno oznámenie. P. L. sa jej pýtal kde je G. U. a že či je doma a že aby mu ju priniesla. P. L. odpovedala, že bola nachystaná na 9.30 hod. a že ona nemá čas na neho čakať celý deň. Uviedla, že dcéru mu nedoviede, že je vo vnútri a nechce ísť von, že sa ho bojí. P. L. trval na tom, aby mu dcéru priviedla. Na to p. L. a navrhla, aby sa jeden z nich išiel pozrieť do rodinného domu na dcéru U., že je v poriadku. On ostal stáť s p. L. pred bránou rodinného domu a F. F. išiel dovnútra rodinného domu. Kolega sa vrátil asi po 2 minútach a uviedol, že U. je v dome, že je v poriadku, že sa jej niečo spýtal a že mu neodpovedala. P. L. sa vrátila k bráne spolu s kolegom F.. P. L.F. stále opakoval, aby priviedla U. k bráne a ona mu na to povedala, že mu dcéru nedoviede a že sa nemá o čom s ním baviť, otočila sa a odišla do domu. P. L. povedal, že chce podať trestné oznámenie a preto sa presunuli na OO PZ Šaštín - Stráže, kde spísali trestné oznámenie.

Svedkyňa Mgr. H. H., J. v predmetnej veci vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že vo veci úpravy práv a povinností rodičov k mal. U. na základe rozsudku č.k. 6P/21/2014 bolo uložené, že rodičia sa majú zúčastniť psychologického poradenstva spolu s U.. Toto poradenstvo sa u nich realizovalo v apríli 2016 spolu s kolegyňou H.. A. B.. Tento týždeň spoluprácu ukončili, pretože neboli splnené základné podmienky pre poradenský proces, chýbala v tom vzťahu dôvera zo strany obžalovanej a tiež vznikali obavy, že ich vyjadrenia budú nejakým spôsobom inak interpretované zo strany obžalovanej.

Za takýchto okolností v procese poradenstva nemohli ďalej pokračovať. Sedenia mali štyri. Predtým si vytvorili poradenský plán práce a snažili sa podľa neho ísť ale nešlo to. Začiatok mal byť len s rodičmi, na stretnutie matka priviedla aj U., takže od plánu museli upustiť. Druhé stretnutie už malo byť s U. ale bolo bez U., lebo sa dohodli, keď prišla na prvé stretnutie, tak na druhé nemusí už prísť. Tretie stretnutie bolo rodičia aj s U. a štvrté stretnutie bolo už bez U., ukončovali spoluprácu, lebo nie sú splnené základné podmienky. Stretnutia prebiehali tak, že obžalovaná prišla s U., otec sám, začali spolu rozprávať, ale už videli náznak, že tam chýba dôvera, prejavilo sa to už na druhom stretnutí. Prvé stretnutie vyzeralo normálne bez problémov. Na prvom stretnutí sa snažili U. odsunúť, aby sa mohli rozprávať s rodičmi, U. dali do vedľajšej miestnosti, kde sa mohla hrať, kresliť si. U. vyhľadávala spoločnosť mamy, chodila do miestnosti, kde pracovali s jej rodičmi, chodila si pre vodu, keksíky a tak. Preto išla kolegyňa A. R. U. do vedľajšej miestnosti, zadala jej prácu, aby nakreslila rodinu. Nakreslila ju bez otca, následne sa jej kolegyňa pýtala, či môže tam nakresliť aj otca, na čo U. spontánne odpovedala, že môže a dokreslila ho vedľa seba, medzi seba a bratranca. Kresba otca bola očividne iná, inej farby, túto kresbu si obžalovaná pýtala so sebou a následne nás pri ďalšom stretnutí s ňou konfrontovala. Vyzeralo to, že obžalovaná s niekým kresbu rozoberala, lebo sa nás pýtala na presný postup ako zadali úlohu a vlastne vyšlo z toho, že U. sa mala mame vyjadriť, že bola ku kresbe otca donútená. Toto vnímali ako základný prejav nedôvery voči ich práci. Z toho mali dojem, že U. sa snažila matke zdôvodniť, prečo tam otca nakreslila, aby mamu nesklamala. Na prvom stretnutí sa kolegyňa pýtala, či môže U. niečo nakresliť pre otca s tým, že U. povedala, že môže a nakreslila mu ich modré auto Renault a napísala tam aj venovanie, nevie aké, lebo si kresbu zobral otec. Počas prvej interakcie z toho mali veľmi dobrý pocit, pretože U. bola pokojná, kľudná, oproti tomu, keď videli nejaké nahrávky predtým urobené a ako aj skúseností kolegyne B., tak sa im zdalo, že U. matka naozaj pripravila na to sedenie. Boli optimistickí, že to takto môže ísť ďalej. Druhé stretnutie bolo asi o týždeň s tým, že sa stretli len matka a otec, a ona s kolegyňou a bavili sa o tom ako budú ďalej riešiť situáciu. Boli tam prezentované videá, aby sa mali čoho chytiť. Na začiatku tohto stretnutia začala konfrontácia s tou kresbou zo strany obžalovanej, pani L. prezentovala také veci, že akým spôsobom sa kolegyňa na ňu pozrela a bola tam vyslovene nedôvera. Na tomto stretnutí prišlo k eskalovaniu vzťahu, konfliktu medzi rodičmi, kde vlastne pán L. začal osočovať pani L. v dôsledku toho ako boli tie videá prezentované a čo sa medzi nimi dialo. Vznikol tam spor medzi rodičmi. Na konci prvého stretnutia, sa dohodli, že bude urobená nahrávka z toho, ako sa bude otec s mal. U. bicyklovať, že sa pôjdu spolu bicyklovať. Bolo to dohodnuté, že to nasledujúce stretnutie dcéry s otcom bude také, že sa U. pôjde s otcom bicyklovať, aby vyšla von za bránu. To malo byť v rámci normálnej stretávky. Pritom ako sa toto dojednávalo došlo k nedorozumeniu, lebo otec to pochopil tak, že U. sa bude bicyklovať a otec s matkou pôjdu za ňou a matka to pochopila tak, že sa budú bicyklovať všetci traja. Nahrávka potom vyzerala tak, že matka s dcérou mali bicykle a otec nemal na čo U. vyčítala otcovi, že nemá bicykel. Matka vtedy vyšla sama von pred bránu s bicyklom a U. sa bicyklovala vo dvore ale nevyšla von. Otec sa riadil ich inštrukciami, nenahrával stretnutie a prišiel s tým, že nemá nejaké veľké očakávania. Na nahrávke, ktorú urobila matka obžalovanej, nebolo počuť žiaden rozhovor, nakoniec bicyklovať sa nešli, U. sa vozila vo dvore. Na nahrávke bol významný moment a to, že pri matke obžalovanej bol bratranec malej U., ktorý, keď pozoroval tú situáciu ako sa matka U. s otcom aj s U.F. pri bráne dohadujú tak povedal na adresu otca U., že ho skopne do basy. Asi sa v ňom vytvára nejaké povedomie a takéto nastavenie môže mať aj U.. Bol tam vyslovene nepriateľský postoj, vyznelo to ako nepriateľské nastavenie toho bratranca voči otcovi U.. Ukončilo sa to tým, že U. odišla aj s bratrancom a otec U. odišiel. Fakticky sa stretnutie otca s U. nerealizovalo, ako vždy. Takáto interakcia je vždy s rovnakým výsledkom, že U. s otcom neodíde. Na treťom stretnutí mali prísť rodičia aj s U. s tým, že ÚPSVaR už bol nastavený na to, že to fungovať nebude a chceli riešiť, že ukončia spoluprácu alebo iným spôsobom upravia dohodu s rodičmi. Mali v pláne, že U. L.ude časť stretnutia vo vedľajšej miestnosti s inou kolegyňou, aby ona so Závodskou mohli pracovať s rodičmi. U. odmietla opustiť miestnosť, kde bola matka. Začala plakať, vrhla sa matke do náručia, keď ju žiadali odísť, nechcela. Matka prijímala U. so správaním aké mala, otec sa snažil U. prehovárať, aby išla s tetou do inej miestnosti, na čo U. zavrčala na otca, tak sa pýtali matky, či s tým vie niečo spraviť a matka sa vyjadrila v tom zmysle, že „čo s tým môžem robiť“. Akceptovali to, že U.Š. tam zostane a zmenili plán stretnutia a dohodli sa, že tú časť, ktorú chceli riešiť s rodičmi bez dieťaťa urobia na inom stretnutí. Potom prebiehala interakcia, kresba priezviska, kde sa vyskytli situácie s tou nedôverou zo strany obžalovanej, čo vnímali ako spochybnenie ich, ich odbornosti, ich postupov. Potom keď X. U. priezvisko, matka povedala, že U. im chce niečo povedať, ale nechce, aby bol pritom otec, čo oni spochybnili. Že chcú hovoriť s U. bez prítomnosti oboch rodičov alebo v prítomnosti oboch rodičov, lebo ak je prítomný len jeden z rodičov za tejto situácie ako bola navodená tak to vnímajú ako manipuláciu zo strany matky. Zostali tam teda spoločne, hrali slovné hry, U. im nepovedala, čo chce povedať ani to nenakreslila. Na začiatku stretnutia, U. im napísala, že chce alebo že má očakávanie,

aby toto stretnutie dopadlo lepšie ako to posledné, kde bola aj ona. Hrali sa slovné hry, spoločne sa všetci hrali otec, matka, dieťa aj oni. U. bola veselá, bavila sa, spolupracovala so všetkými, vymyslela jednu hru aj ona, ani sa jej nechcelo hru ukončiť. Jedna situácia bola taká, že otec ju zavolať, že poď niečo Ti pošušká, U. prudko vstala akoby vyskočila zo stoličky, evidentne pozitívna reakcia U., medzi ňou a otcom sedela obžalovaná, nadviazala U. očný kontakt s matkou, matka povedala „chod' mojenko“, U. išla k otcovi, postavila sa k otcovi, on ju objal okolo ramien, niečo si rozprávali, U. trochu zneistela a išla na miesto a hrali sa ďalej. Ďalšia situácia bola taká, že uprostred hry, U. povedala, že nám chce niečo povedať, ale nechce, aby tam bol tatino, čo akceptovali, lebo to bolo spontánne od U., otec išiel mimo a U. prvú vec čo povedala, že sa chce ešte hrať, spustil sa v nás smiech, čo im prišlo vtipné a potom U. povedala, že nechce, aby pri stretnutiach na L.Ú. tato na mamu kričal, keď bude odchádzať. Potom súhlasila, aby sa otec vrátil a hrali sa ďalej. Bola by sa hrala ďalej, ale museli hru už ukončiť s tým, že sa dohadovali, že či otec chce pokračovať v týchto stretnutiach na poradni a vynechal by L., aby ho U. zažila v pozitívnej interakcii, na čo otec povedal, že by nechal U. oddýchnuť a uspokojil by sa so stretnutiami u nich na poradni, lebo sú pozitívne. Otec s tým súhlasil aj matka s tým súhlasila, keď sa pýtali U., ktorá si kreslila a nevnímala ich komunikáciu, keď sa jej opýtali, že tatino nepríde, či to je v poriadku, tak sa prekvapene a sklamente opýtala, že prečo, na čo sa jej opýtali, či chce aby tatino prišiel, tak odpovedala spontánne, že áno. Keď sa pýtali otca, či toto počul a či príde tak povedal, že keď to počul tak asi príde, bude sa snažiť. Dali im odporúčenia, aby sa na stretnutiach vyhýbali hádkam, aby nemali veľké očakávania zo stretnutia, aby otec neočakával, že U. hneď s ním odíde, lebo podľa ich predpokladov z toho prostredia, kde to U. zažíva, dlhé roky tú situáciu, tak z toho nevie odísť. Skôr, aby očakával, že sa s U. krátko porozpráva, stretne asi 10-15 min. Na štvrtom stretnutí ukončovali spoluprácu, klienti si čítali správu, hovorili, že prečo končia spoluprácu kvôli tomu, že tam chýba dôvera, spontánnosť vo vyjadrovaní, sú mylne interpretované interakcie, zaregistrovali to u obžalovanej, boli napádané, že klamú, že to dobre nerobia, že U. k niečomu nútia tak potom už ani oni nemajú dôveru pracovať s takým klientom. Z toho, čo pozorovali, U. sa otca nebojí. Ich predpoklad je, že U. prejavuje symptómy - syndróm zavrhnutého rodiča, tzn., že je nadmieru fixovaná na matku, čo povedali aj rodičom a odmieta otca. Tým, že je tam taká veľká nerovnováha, že U. od ranného veku žila s matkou a interakcia s otcom prestala prebiehať, tak je na matku veľmi fixovaná, závislá a akékoľvek ohrozenie matky vníma ako ohrozenie seba. Je to dlhodobý proces, ktorý tam vznikol celé roky. Sú k tomu aj súdno-znalecké posudky. Obžalovaná im pustila video, kde boli U. a otec, kedy prichádza na interakciu, bola tam U. ako behá po dvore, schovávala sa do auta a hrozila otcovi a vlastne mala tam byť nahrávka, kde sa údajne otec priznáva k tomu, že U. bil. Oni túto nahrávku tak nevyhodnotili, pretože to, čo tam bolo, bolo to o tom, že U. behá po dvore, niečo otcovi hovorí, otec sa jej pýta, čo od neho dostala, čo si pamätá a U. hovorila, že nevie, otec na to hovorí, ale to, že som ťa bil, to si pamätáš, že? U. odpovedá, že áno. V tomto kontexte to nevyhodnotili, že otec by sa priznával, že ju bil. On skôr navodzuje situáciu, že U. si nepamätá, čo sa udialo v krátkej dobe, ale si pamätá, čo sa malo stať v jej útlom veku a vnímajú to ako sponchybnenie toho, že je navodzovaná, aby si to pamätala. Následne na toto stretnutie nasledovala sťažnosť obžalovanej na nich, že videli nahrávku, kde sa otec priznáva k tomu, že fyzicky ubližoval U. a oni to obišli a znegovali, čiže opäť boli napadnuté, ona aj B. C. O.. Všetky tri boli toho názoru, že tu nejde o priznávanie s otca, že by mal U. biť. Ak ide o podporu interakcie U. voči otcovi tak nie je taká intenzívna aká je norma obžalovanej v neverbálnej rovine. Verbálne ona povie, že bež ale neverbalita je dosť zaostalá za tým neverbálnym priemerom aký má pani obžalovaná. Tzn., že ona povie (bež, verbálne podporí kontakt dieťaťa s otcom), ale správanie na neverbálnej úrovni obžalovanej nehovorí to isté, čo hovoria slová. U. žije s mamou a má ju prečítanú, pozná už jej reakcie a presne pozná, čo reakcia matky môže znamenať, a preto z neverbality U. môže čítať, že to tak mama nemyslí naozaj, čo hovorí. Jej predpoklad je, že U. sama nemá problém v kontakte s otcom, iba problém v tom prostredí, kde sa má kontakt realizovať.

Svedkyňa Mgr. S. V. v predmetnej veci vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola požiadaná o poskytnutie psychologických služieb vo svojej súkromnej psychologicko-ambulancii v Malackách. Dňa 11.6.2012 ju prvýkrát navštívila pani L. s tým, že chcela pomoc pre seba, pretože po rozvodovom období zle zvládala situáciu, ktorá nastávala v kontakte s jej bývalým manželom. Uvádza, že ju uráža, kričí, neprimerane sa správa a že teda prichádza aj k ťažkostiam pri odovzdávaní dcéry. Počas sedení s ňou ju navštívila dva razy aj s dcérou U., prvýkrát to bolo 24.9.2012, vtedy malo dieťa tri roky s tým, že chcela, aby jej dieťa porozprávalo, ako sa otec k nemu neprimerane správa. Keďže to bolo malé dieťa, kontakt bol obťažný, matka nabádala dieťa, aby jej povedalo, že otec ho bil. Dieťa to zopakovalo. To bolo všetko, dieťa bolo málo spontánne, odpovedalo na indiferentné otázky (netýkajúce sa rodičov), akonáhle sa spýtala na otca tak dieťa bolo nepokojné, zmätené. Konštatovala, že emočný

zmätok, ktorý je v dieťati vzniká na teréne konfliktov rodičov, tam je ten problém. Druhý raz ju navštívila s U. 25.2.2013, to bola zároveň posledná návšteva a vtedy chcela matka, aby jej dieťa povedalo ako nesprávne ho učí otec stravovať sa napr., že mu dáva jesť salám, vtedy malo dieťa 3,5 roka, bol to podobný stav ako predtým pol rokom. Nemohla s tým nič urobiť, lebo nevidela dôvod, že čo by mohla urobiť. Doporučila vtedy matke dieťaťa, aby sa dohodli s otcom, že úplne najlepšie pre dieťa je, keď má oboch rodičov, lebo má na nich právo a tým jej intervencia psychologická skončila. Viac ju obžalovaná nekontaktovala ani ju nenavštívila. Telesné príznaky o bití či týraní U. žiadne nevidela, len keď má dieťa vypovedať to je jedno, či malé alebo veľké proti rodičom, je to ťažké a to vyvoláva u dieťaťa zmätok a nepokoj a taká bola aj U.. Obžalovaná vyslovene dieťa pobádala „no povedz, povedz ako sa to stalo“, nakoniec to povedala obžalovaná a U. to zopakovala.

Znalkyňa PhD. B. H. v predmetnej veci vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že v predmetnej veci podala znalecký posudok č. 6/2014, ktorého sa plne pridržiava v celom rozsahu, takisto podala ešte jeden v roku 2015 v inom konaní. V predmetnej veci vykonala psychologické vyšetrenie mal. U. L., prebehlo to v jej ambulancii dňa 26.6.2014, po pol hodine vyšetrenia, kedy sa maloletá aj s matkou nachádzala v jej ambulancii, bol prizvaný aj otec maloletej, ktorý potom po krátkom kontakte z ambulancie odišiel a vyšetrenie pokračovalo len s maloletou a jej matkou, nakoľko maloletá odmietla byť sama so znalkyňou v ambulancii. Vyšetrením bolo zistené, že maloletá je primerane psychicky rozvinutá svojmu veku, že v jej sociálnej adaptabilite sa vyskytuje istá nezrelosť a to hlavne pri kontakte so svojím otcom a starými rodičmi. Ten problematický kontakt s otcom bol pozorovaný aj počas jeho vstupu do ambulancie, kedy sa jej otec prihovril, malá začala kričať, aby išiel preč, že ona s ním do Holiča nepôjde. Napriek tomu, že sa jej snažil prihovárať, krik dieťaťa neustal. Krátko na to ako otec odišiel z ambulancie, dieťa sa upokojilo a bolo schopné pokračovať vo vyšetrení. Bolo zistené, že vzťah k matke je veľmi blízky, vychováva ju ona sama, je to prirodzené a automaticky preberá vzorce správania maloletá od matky, čo zasa nie je nič výnimočné v tomto vekovom období. Pozitívny vzťah k otcovi si maloletá nemala čas vybudovať a dlhodobo žije v atmosfére napätia a strachu, kde otca vníma ako konfliktného a ohrozujúceho. Na tento vzťah môžu významne vplyvať aj okolnosti kontaktu s otcom, tam sú teda zásahy polície, verbálne osočovanie rodičov, negatívna atmosféra, ktorá vládne v rodine voči otcovi, v ktorej dieťa vyrastá. Toto môže byť jeden zo základných zdrojov prečo dieťa kontakt odmieta a prejavuje odpor voči otcovi. Vzťah k starým rodičom nebol nikdy dlhodobejšie pestovaný, dieťa sa s nimi stretlo len sporadicky. Starých rodičov vníma tak, že patria do sveta otca a tým pádom ich odmieta ako otca. Mal. U. E.e dieťa, ktoré nie je schopné vzhľadom na svoj vývinový stupeň urobiť spontánne rozhodnutie iné než sú rozhodnutia ľudí, ktorí majú významný vplyv na jeho život. V tomto prípade je to teda matka a rodina, kde vyrastá. Je to obvyklý psychologický jav imitačného učenia, takže v prípade, že prostredie matky a postoj matky k otcovi je veľmi negatívny, dieťa sa stotožní s takými istými postojmi. V závere tohto posudku uviedla, že obidvaja rodičia málo adaptívne pristupujú k situácii, problém nie je v dieťati ale v rodičoch, takže odporučila, aby dieťa nebolo psychologicky vyšetrované a rodičia boli upozornení, že ak sami nezmenia vzájomný prístup na situácii sa nič nezmení. Rovnako poukázala, že z tohto dôvodu je maloletá ohrozená na vývine a odporučila systematické sledovanie rodiny. Rovnako uviedla, že násilné odobratie dieťaťa aktuálne nepovažuje za dobré riešenie pre dieťa a opakovane otcovi a matke zdôrazňovala, že sa majú pokúsiť vyhľadať odbornú psychologickú pomoc pri riešení tejto situácie. Myslí si, že je to spôsobené konfliktnou situáciou kontaktu tým, že dieťa dlhodobo žije v predstave, že kontakt s otcom je pre ňu nebezpečný a nevhodný, takže dieťa preberá ten strach, lebo matka má obavy, že by sa dieťaťu u otca mohlo niečo stať. Skôr vyzerá taký odpor a hnev u dieťaťa, ktorý prevažuje nad strachom. Matka pri vyšetrení uviedla, že dieťa počas pobytu u otca a starých rodičov bola zatvorená pravdepodobne na toailete, že ju mali starí rodičia vysadiť z auta v poli, keď plakala, že chce ísť za mamou a že otec jej mal udrieť hlavou o stôl, keď rozliala kakao. Toto boli udalosti, na základe ktorých dieťa podľa matky vykazuje obavy a strach byť s otcom a starými rodičmi, čo považuje za dôležité je to, že tieto príbehy sa naďalej v myslí tohto dieťaťa živia tým, že sú pripomínané v kontakte s otcom, kedy dieťa je nahlas dotazované od matky, aby zakričala otcovi nahlas prečo s ním nechce ísť a dieťa mu potom na diaľku kričí, prečo s ním nechce byť že jej vlasy dával do kakaa. Nepracuje sa s dieťaťom tak, aby boli tieto situácie neutralizované, opakovane sa živia týmto u maloletej. Za každým je tento stres, nevie čo sa deje u obžalovanej v dome, matka príde na istú vzdialenosť s dieťaťom, znovu si vymieňajú konflikty rodičia medzi sebou, dieťa to pozoruje, je najjednoduchšie pre dieťa z tohto uniknúť, lebo vie to dieťa, že bude zase problém. Dieťaťu sa to osvedčilo a robí to tak stále. V záujme dieťaťa by bolo, aby sa v dieťati neživil tento strach, jedine tým, aby bola motivovaná. Matka sa vyjadřila, že nemá o otcovi dieťaťu čo pozitívne povedať. Otázka je, či matka má kapacitu a ochotu zmeniť postoj k otcovi alebo aspoň neprenášať tento negatívny postoj na svoje dieťa. Pokiaľ by sa jej to opakovane

nepripomínalo je možné, že by sa to dieťa s týmto vyrovnalo. Predpokladá, že by správanie U. mohlo byť iné, ten odpor a vzdor voči tomu otcovi by sa mohol oslabiť. Dieťa na videu zo stretnutia nepôsobí ustrašeným dojmom. Dieťa skôr pôsobí očakávane, čo sa bude diať a pri jednom tom kontakte, kedy matka prišla s dieťaťom až k bránke požiadala matku, aby prevzala od otca darček, ktorý jej priniesol, sama si ho nevzala, ale potom z rúk matky si ho prevzala. Jednoducho dieťa čaká, či dá matka zvolenie ak preberie ona ten darček, potom si ho preberie aj dieťa. Myslí si, že U. nie je dostatočne pripravovaná na styk s otcom ani starými rodičmi. Neobjavila žiadnu informáciu o tom, že by dieťaťu bol zdedený nejaký pozitívny aspekt otca alebo kontaktu s otcom, neboli prítomné ani žiadne neverbálne prejavy matky, ktoré by smerovali k tomu, aby to dieťa bolo povzbudzované k tomu kontaktu, čiže vo väčšine tých prípadoch sa mama správala buď pasívne alebo konfliktné, keď sa pohádali s otcom dieťaťa. Atmosféra negatívneho nastavenia voči prostrediu otca a jeho rodiny je veľmi limitujúca a obáva sa, že aj keby otec bližšie prišiel, že by sa situácia nezmenila. Dieťa má momentálne takýto postoj, ktorý nedokáže zmeniť tým, že otec sa priblíži o 10 m bližšie, s dieťaťom sa musí pracovať. Je problematické, že kontakt sa má udiť v priestore, v akom sa mal realizovať (v ktorom boli pokusy o realizáciu - dvor rodinného domu v bydlisku obžalovanej). Je to tam konfliktné prostredie, styk by sa mal realizovať úplne niekde inde, mimo prostredia tohto. Normálny ľudský kontakt nemôže byť na 15 metrov, nemohlo dieťa počuť, čo jej otec hovorí a naopak. Nemôže prebiehať primeraná verbálna komunikácia. Jedna z vecí, ktoré negatívne dieťa môžu ovplyvniť voči starým rodičom je aj prejavovaný rešpekt matky počas kontaktu so starými rodičmi v tom, keď matka vyzvala starú matku, aby zavesila darčeky na bránku a s dieťaťom odišla preč, čo je teda prejavom dešpektu voči darčeku a ľuďom, ktorí tento darček priniesli pre toto dieťa. Na jednom z vyšetrení, keď si otec prisadol k maloletej tak potom povedala „di pryč, já s tebou nepůjdu do Holiča“, dieťa vstalo, odišlo k matke, ktorú objalo okolo krku, otec sa snažil prihovárať dieťaťu, dieťa opakovalo, že nepůjde do Holiča s otcom. Konkrétne tento prejav reakcie nie je naučený, ale odpor môže byť naučený. Dieťa je ľahko ovplyvniteľné matkou. To, že sa dieťa v kontakte s otcom a starými rodičmi správa tak ako sa správa je výsledok dlhodobej životnej situácie a nielen jedného príkazu alebo jedného pobádania matky. Ak by takýto rodičia prišli na konzultáciu, že ako sa majú správať k dieťaťu tak minimálne by odporučila matke, aby dieťa vzala za ruku, aby nestála chrbtom k osobe, s ktorou má dieťa komunikovať. Predpokladá, že ako náhle sa čo len zneutralizuje vzťah dieťaťa s otcom tak automaticky sa zlepši vzťah dieťaťa aj k starým rodičom. Pani L.Č. uviedla, že nakoľko bol exmanžel na ňu agresívny a prestali sa stretávať a súd upravil styk s dcérou a tá ho odmieta. Stále hovorí, že tuhá nie je prioritný vzťahový problém dieťaťa k otcovi ale primárny problém je v konflikte medzi jeho rodičmi, teda rodičmi dieťaťa.

Po zhladnutí video nahrávok zo stretnutí na pojednávaní dňa 31.3.2016 doplnila, že negatívne nastavenie voči otcovi, ktoré už dlhodobo maloletá prejavuje, čo bolo vidieť aj na tých záznamoch, nemožno hodnotiť ako strach ale ako odpor a nahnevanosť a odmietanie otca. Tento vzťah, ktorý dieťa má k otcovi vytvorený, považuje za zrkadlo prežívania prostredia, v ktorom dieťa vyrastá, čiže matky a ostatných členov domácnosti, čiže automaticky preberá presvedčenia a intuitívne cíti a sotožňuje sa s negatívnym postojom matky k otcovi. Na záznamoch, ktoré zhladla bolo počuť povzbudzovanie matky ku kontaktu slovami „poď, povedz mu niečo“, z hľadiska psychologického považuje toto povzbudzovanie za formálne a je v rozpore so správaním, ktoré matka počas toho stretnutia produkuje. Matka sa správa buď pasívne, alebo prejavuje rešpekt voči otcovi, alebo prinoseným veciam, alebo vyvolá konflikt. Z týchto záznamov že zrejme, že políciu volá matka, doteraz vždy mala informácie, že políciu v prevažnej miere prívolaáva otec. Tak ako zdôraznila pri minulej výpovedi to, že dieťa nechce sa kontaktovať s otcom a so starými rodičmi je významne podmienené vysoko konfliktným vzťahom medzi rodičmi dieťaťa a dieťa v takomto veku nie je dostatočne psychicky silné na to, aby riešilo túto situáciu nejakým svojim rozhodnutím, ktoré by nebolo v súlade s osobou, s ktorou má najbližší vzťah, to je teda matka. Čo sa týka bitia U., nevie zistiť ako to bolo ale je zvláštne, že táto odpoveď je identicky uvádzaná dieťaťom pri zdôvodnení prečo nechce ísť a často krát neslovné prejavy dieťaťa pritom nezodpovedajú tomu obsahu. Hovorí o tom, že ju otec bil, vykladal ju z auta a pritom má na tvári úsmev, keď to hovorí. Ak by tomu teda tak bolo, že sa táto trauma udiala tak by očakávala ako odborník od prostredia, v ktorom dieťa vyrastá, že sa traumou bude snažiť u dieťa neutralizovať a spracovávať a nie ho opakovane s tým konfrontovať. V predložených video záznamoch nenašla žiadne vyjadrenia ani správanie zo strany matky, ktoré by znižovalo alebo pomáhalo prekonávať uvádzaný strach a odpor voči otcovi. Zo žiadnej nahrávky nebolo počuť nič pozitívne alebo aspoň neutrálne na otca, dokonca, keď dieťa sa vyjadrilo vulgárne na starých rodičov: „mami oni sú sprostí“ matka nijako na to nereagovala. Príprava U. B.o strany matky na styk s otcom nie je dostatočná a keď už aj nevedia, čo jej doma hovorí, minimálne v tej príprave nepokračuje v zahájení toho kontaktu. Myslí si, že možnosti otca sú obmedzené akurát na to, že tam pravidelne bude chodiť a bude sa pokúšať o kontakt slovný alebo, že jej teda prinesie niečo. Z nahrávok je zrejme, že sa

jej snaží pripomínať spoločnú minulosť, spomína babku, že ju mali radi ako bábätko, že jej niečo pôjde kúpiť, keď chce, že pôjdu niekam na výlet, ponúka, že sa môžu stretnúť spolu vonku. Matka neprimerane zaťažuje dieťa, aby opakovane odpovedalo, že sa nechce s otcom stretnúť. Maloletá nezmení vzťah k starým rodičom, pokiaľ ho nezmení matka. Myslí si, že k vedomej manipulácii maloletej zo strany matky neprichádza, ale to, v akom prostredí dieťa žije stačí na to aby to vyzeralo tak ako to vyzerá.

Znalkyňa MUDr. G. H. v predmetnej veci vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa plne pridržiava obsahu aj záverov znaleckého posudku, ktorý podala s MUDr. L. č. 44/14 (u nej) a 9/14 (u L.o) zároveň uvádza, že predmetné skutočnosti konzultovali aj s klinickým psychológom MUDr. P. U obžalovanej zistili emočnú instabilitu v tom zmysle, že jej emócie sú krajné, tzv. buď pozitívne, negatívne a medzi tým je akési prázdno, buď veci vníma čierno alebo bielo. Takto má veľmi blízky vzťah od lásky k nenávisti, od vlúdnosti po nepriateľské postoje. Má výraznú tendenciu svoje negatívne emócie, ktoré značne súvisia s rozvodom manželstva pripisovať manželovi. Sama trpí obavou, aby o dieťa neprišla, aby si ho manžel neprivlastnil. Práve preto, že toto je jej vedúca determinujúca tendencia myslenia. Napriek tomu, že tvrdí niečo iné, dieťa chce majetnícky vlastniť a neumožniť mu kontakt s biologickým otcom, na čo má dieťa právo. V dôsledku toho, že v nej pretrváva nepriateľský cit voči exmanželovi, každé jeho konanie a každý jeho pokus interpretuje ako nebezpečný pre jej dieťa. To odmietanie vydania dieťaťa otcovi má charakter žiarlivosti, ktorý v nej pretrváva ešte od toho rozvodu. Dieťa je manipulované tým, že sa vedome a nevedome prejavuje voči exmanželovi negatívne. Stokrát opakovaná lož sa stáva pravdou najmä, ak sa jedná o 5,6,7 ročné dieťa. Matka má možnosti a dokonca povinnosť dieťa viesť tak, aby bolo poddajné. Tak ako dieťa nemôže, alebo bežne neodmietne účasť na školskom vyučovaní alebo na očkovaní, pretože ho matka k tomu prirodzenou cestou vedie, tak by nemalo ani odmietnuť kontakt s otcom, keby ho matka k tomu prirodzene viedla. Tento stav je chronický a z hľadiska vzťahu dieťa a otec sa jedná o minúty o dni, aby bol reparabilný a nie o mesiace o roky, pretože tým svojim správaním môže u toho dieťaťa vyvolať strach averziu voči otcovi, čo môže mať následky pre budúci vývoj teraz dievčatka v dospelosti vo vytváraní vzťahov partnerských a materských. Tvrdenie, že dieťa sa otca bojí sa z pohľadu znalcov (všetkých troch znalcov) javí ako účelové, vykonštruované. V tomto znaleckom posudku vychádzali aj zo znaleckých posudkov, ktoré boli robené pred nimi, kde znalci z odboru klinická psychológia najmä MUDr. H. a MUDr. X., ktoré pri vyšetrení dieťaťa v krátkej dobe pred ich vyšetrením konštatovali, že počas vyšetrenia dieťa nemalo strach z otca. Obžalovaná nielenže môže ale mala by korigovať svoje správanie, pretože disponuje normálnym intelektom a nie je duševne chorá. Jej povahovou vlastnosťou je rigidnosť názorov - extrémna tvrdohlavosť, kedy ide proti všetkému aj proti sebe, lebo je hnaná emóciami viac ako rozumom, ktorý má dobrý. Obžalovaná sa bojí opustenia, tak ako bola opustená tým manželom, lebo on podal žiadosť o rozvod, to je pre ňu dodnes psychotrauma, ktorá tam pretrváva a bojí sa aj o opustenie zo strany dievčatka. Obžalovaná tvrdí, že nerobí žiadne prekážky pre styk dieťaťa s otcom a že keby dieťa chcelo k otcovi ísť, tak ju určite pripraví a k otcovi pošle. Absentuje racionálna a citová príprava dieťaťa na to, že má biologického otca, ktorý má o ňu záujem a má ju rád. Nemôže 5 ročné dieťa povedať, že nebude chodiť do škôlky. Matka musí nájsť spôsob ako dieťa presvedčiť, že tam má ísť, že tam bude dobre. To má význam pre jej vývoj. Obžalovaná svoje dieťa miluje takou láskou, ktorá nepripúšťa, aby sa o ňu delila s otcom. Z anamnézy otca vyplynulo, že je to úplne normálny a zdravý človek zodpovedný za svoje konanie a správanie, vinu hádže na obžalovanú tak ako obžalovaná na neho. Je však nesporné, že tiež má svoje dieťa rád a záleží mu na tom, aby mal na ňu výchovný a citový vplyv. Skutočnosť, že dieťa odmieta ísť k otcovi je účelové a vykonštruované vyplýva zo znaleckého posudku MUDr. X.C. C. H..

Zo znaleckého posudku MUDr. G. H. č. 44/14 a MUDr. H. L. č. 9/14 z odboru Zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, o duševnom stave obv. C. L. bolo zistené, že vyšetrením bola u obvinenej konštatovaná porucha osobnosti emočne instabilná, ktorá je charakterizovaná stálou, silnou obavou z opustenia - osamelosti, nezmierenosťou so stavom rozvodu s pretrvávajúcou hostilitou (nepriateľským postojom) až nenávisťou voči exmanželovi, nezmieriteľnosťou s možným dobrým vzťahom dieťaťa s otcom a strachom z ev. opustenia dieťaťom, konanie obvinenej je determinované snahou vyhnúť sa ev. opustenosti. Uvedené emócie (nepriateľstvo - nenávisť k exmanželovi a strach zo straty dieťaťa) determinujú všetky psychické funkcie obvinenej: jej emočné reakcie sú krajné - čierno biele - je schopná len lásky, alebo nenávisti - a ničoho medzi tým, svoje negatívne emócie projikuje do exmanžela - t.j. pripisuje mu svoje vlastné pocity a snahy (napr. prisvojenie si dieťaťa, ktorého sa dopúšťa ona), a preto mu vedome zamedzuje kontakt s dieťaťom, v dôsledku mestnania (pretrvávania) nepriateľstva - nenávisti voči exmanželovi, každé jeho konanie a pokusy vyhodnocuje ako zlé, nebezpečné pre ňu a pre jej dieťa, má tendenciu negatívne hodnotiť a prekrúcať všetky pokusy exmanžela (a iných) o racionálne riešenie

situácie, svoje dieťa miluje, ale egocentricky si ho prisvojuje ako svoj majetok, alebo svoju vec, žiarlivecky odopiera dieťaťu právo na lásku otca a jeho rodiny a vývinovo-psychologicky dôležitú rolu a model otca napriek tomu, že sú jej známe výsledky doterajších znaleckých vyšetrení jej dieťaťa, evidentne manipuluje dieťaťom a cez internet sa pokúša manipulovať aj verejnou mienkou jednostrannými a z kontextu vytrhnutými informáciami o danej problematike, má výraznú pohotovosť ku kverulačnému chovaniu - zvlášť k ľuďom, ktorí jej konanie kritizujú alebo sa stavajú proti, nemá záujem, odmieta kompromis a postup či konanie, v ktorom sa cíti (čo aj len dočasne - prechodne) ohrozená stratou - aj neprítomnosťou dieťaťa, má vyššie sebavedomie a sebahodnotenie, precitlivo reaguje na neúspech, očakáva a vynucuje si ohľaduplnosť - napriek vlastnému bezohľadnému konaniu, vo svojich názoroch (citoch) je rigidná, tvrdo a dlhodobo na nich zotrváva - aj keď ich nevie zdôvodniť (napr. averziu voči exmanželovi), má slabú toleranciu voči neúspechu, svoje konanie racionalizuje (falošne zdôvodňuje tak, aby neutrpela morálnu ujmu) napr. dieťa nechce ísť k otcovi, bojí sa ho, lebo jej v minulosti ublížil a iné, odmieta sa poučiť z vlastných chýb a zavinenie problémov vidí výlučne u iných. Osobnosť obvinenej má dobrý kontakt s realitou - i keď je ovplyvnený emóciami. Osobnosť obvinenej je diferencovaná, psychicky i emocionálne je disponovaná pre výchovu manipulovania s dieťaťom. Nadmernú averziu voči exmanželovi prenáša aj do výchovy dieťaťa. Nález je celkom negatívny z hľadiska psychotickej či organickej symptomatiky. Obv. C. L. je disharmonickou emočne nestabilnou osobnosťou. U obvinenej nebola znaleckými vyšetreniami zistená taká psychická porucha, ktorá by mala negatívny vplyv na jej ovládacie rozpoznávacíe schopnosti. V čase spáchania trestného činu vedela rozpoznať nebezpečenosť svojho konania pre spoločnosť a vedela a mohla ovládať svoje konanie.

Zo znaleckého posudku PhDr. B. H. č. 6/2014 z odboru Psychológia, bolo zistené, že dieťa regreduje do symbiotického vzťahu s matkou a aktívne odmieta okolitý svet, stotožňuje sa s riešeniami najbližších, preberá ich vzorce správania a verbálne vyjadrenia. Nakoľko jej okolie (matka a jej rodina) majú významne negatívny postoj k osobe otca a k jeho rodine, automaticky tieto vzorce preberá aj ono. Matka má k osobe otca významne negatívny postoj, čo môže významne pôsobiť ako imitačný vzor pre dieťa. Dieťa je opakovaním aktérom situácií verbálnej agresivity (nadávky, osočovanie) je pod tlakom informácií, že bude odobraté matke, že otec chce matku dať do väzenia... Toto sú pre takto malé dieťa emočne nadhraničné situácie, že je pre neho jednoduchšie stotožniť sa s atmosférou, v ktorej žije a odmieta otca a jeho rodinu. Pre dieťa v tomto veku a v danej rodinnej konštelácii je aktuálne nemysliteľné, aby urobilo spontánne rozhodnutie, ktoré by nebolo v súlade s rozhodnutím matky a jej blízkych. Dieťa nemalo možnosť vytvoriť si k otcovi a k jeho rodine silnejšiu pozitívnu citovú väzbu. Kontakt s otcom je opakovaním spojený s extrémne konfliktnými situáciami (zásahy polície, vzájomné verbálne osočovanie rodičov), čo významne podmieňuje u dieťaťa správanie vyhýbať sa tejto situácii, toto môže byť jeden zo základných mechanizmov, prečo dieťa odmieta kontakt. Vzдор a odmietanie spolupráce, komunikácie je pre dieťa jediným spôsobom ako sa vyhnúť konfliktu. Rovnako negatívne pôsobí aj vedomie dieťaťa, že bude násilne odobraté matke a že matka pôjde do väzenia. Tento existencionálny strach je významne stresogénny a môže negatívne vplyvať na ďalší vývin dieťaťa. Strach a odmietanie otca možno hodnotiť len ako „vyhovenie“ tlaku okolia. Rozhodnutie, že dieťa sa nechce stretnúť s otcom, lebo sa ho bojí, považuje za spôsob obrany dieťaťa vo veľmi ťaživej a pre neho neúnosnej situácii. Matka pre svoje vlastné interpersonálne konflikty málo adaptívne zvláda túto situáciu a tak ako u seba, aj u dcéry vníma ako jediné riešenie separáciu od otca a nekontaktovanie sa s ním. Otec významne vzťahovačne vníma situáciu a jediné riešenie vidí v zmene výchovného prostredia (odobratie dieťaťa matke), v asistencii polície, nechote komunikovať so psychológom maloletej, čo len zhoršuje situáciu. Obidvaja rodičia málo adaptívne pristupujú k danej situácii a pre svoje osobnostné vlastnosti i antipatiu k sebe, nie sú schopní riešiť situáciu inak. Celá ťažká situácia je na nich a nie na dieťati, na ktoré sa obidvaja odvolávajú. Maloletá je schopná primerane vnímať okolitú realitu a reagovať na ňu. Jej sociálna adaptabilita je však nerovnomerne rozvinutá. Ťažkosti adaptívne sa správať sa objavujú najčastejšie v súvislosti s riešením rodinnej problematiky. Nie je schopná kontaktu s otcom a jeho rodinou, prejavuje aktívne odmietavé správanie, ktoré nesie v sebe istý moment strachu, ale v prevahe je odpor a odmietanie. Maloletá dlhodobo žije v atmosfére napätia a strachu, v ktorom otca vníma ako konfliktného a ohrozujúceho. Vo vzťahu k starým rodičom z otcovej strany sa maloletá identifikuje s podobným postojom ako k otcovi a odmieta kontakt s nimi. O strachu nemožno hovoriť, skôr o odmietaní, ktoré prejavuje k osobám, ktoré predstavujú otcov svet. Dieťa nemá vybudovaný výraznejší citový vzťah k otcovi a k jeho rodičom, takže o závislosti sa nedá hovoriť. Dieťa má vytvorený silný emočný vzťah k matke, čo je vzhľadom na vek a doterajšiu jeho životnú históriu zrozumiteľné. V symbiotickej naviazanosti na matku automaticky preberá jej presvedčenia a intuitívne cíti negatívnu väzbu matky na otca. Dieťa regresívne, nadmerne závisle sa správa vždy, ak je nastolená téma rodinných vzťahov, kontaktu s otcom resp. témy otca všeobecne.

Maloletá U. E.e dieťa ohrozené na svojom vývine vplyvom dlhotrvajúcej vysoko konfliktnéj rodinnej situácii, na ktorej nesú podiel ako rodičia, tak i širšia rodina dieťaťa. Táto dlhotrvajúca záťaž môže priniesť zmeny do osobnostného vývinu v podobe emočných ťažkostí, neschopností budovať dôverné sociálne vzťahy a v slabej korekcii vlastného správania. Násilné odobratie dieťaťa k otcovi nepovažuje aktuálne za dobré riešenie pre dieťa.

Zo správy z psychologického posúdenia akreditovaného subjektu Orchidea n.o. vyplýva, že pri opakovaných osobných stretnutiach i z predchádzajúceho monitorovacieho obdobia je zjavné, že matka mal. je výrazne pod vplyvom svojej matky a obe sa snažia účelovo brániť v styku otca s maloletou. Maloleté dieťa sa javí nástrojom na eliminovanie tenzie matky voči exmanželovi. Správanie matky maloletej sa javí účelové, manipulatívne, matka vedome bráni stretávaniu sa otca s maloletou. Na základe ich psychologického pozorovania zistili, že matka pozitívne psychicky nepripraví maloletú na stretnutie s otcom. Dieťa nie je nastavené k stretnutiam s otcom, následne jej tenzia z pravidelného záujmu otca je prenášaná na dieťa i ostatných dospelých, čo môže v budúcnosti výrazne negatívne ovplyvniť formovanie jej osobnosti. Výsledkom ich vyšetrenia je, že matka ako povinná osoba marí výkon rozhodnutia súdu, nakoľko výzva súdu je bezvýsledná, miesto výkonu určené v rozhodnutí súdu v mieste bydliska matky nemá základy reálnej podpornej realizácie výkonu styku pre stranu otca a teda realizácia styku otca s dieťaťom na základe takto stanovených pravidiel súdom ostane i naďalej neúspešná. Otec ako povinná osoba sa výkonu v zmysle rozhodnutia súdu zúčastňuje, rozhodnutie určené súdom v plnom rozsahu plní, zúčastňuje sa, pričom otec má všetky predpoklady zvládnuť starostlivosť o dieťa, zručnosti otca k motivácii maloletého sa javia primerane osvojené.

Z vyšetrovacieho spisu OR PZ Senica ČVS: ORP-299/OVK-SE-2013 bolo zistené, že trestné oznámenie matky C. L. na otca H. L. H., pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bolo uznesením vyšetrovateľa OR PZ Senica, pod sp. zn. ČVS: ORP-299/OVK-SE-2013 SK zo dňa 22.9.2013 odmietnuté, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania pre uvedený zločin ani postup podľa § 197 ods. 2 Tr. por. Proti uzneseniu obžalovaná C. L. podala sťažnosť dňa 06.10.2013, o sťažnosti rozhodla Okresná prokurátorka v Senici uznesením 1Pn 309/13 zo dňa 7.11.2013 tak, že sťažnosť C. L. zamietla, pretože sťažnosť nie je dôvodná.

Zo spisu OS Senica č.k. 6P/21/2014, v ktorom sa viedlo konanie o návrhu matky na zákaz styku otca s mal. U.u súd konštatuje, že bol návrh matky zamietnutý a bolo tam nariadené psychologické poradenstvo, ku ktorému bola na hlavnom pojednávaní vypočutá Mgr. H. H.. V uvedenom spise bol podaný znalecký posudok Mgr. H. L. znalca z odboru klinická psychológia detí a dospelých č. posudku 39/2015, ktorý vychádzal i z psychologickkej správy Mgr. S. V. zo dňa 13.12.2012 a 14.03.2013, z návštev matky s mal. U. u tejto psychologičky v jej ambulancii. V týchto správach sa uvádza, že ambulanciu navštívila maloletá v sprievode matky, prežíva napätie a emočný zmätok z konfliktných situácií, ktoré vznikajú medzi rodičmi, dieťa v takýchto prípadoch preberá na seba pocit viny, keďže po rozvode rodičov sú nedorozumenia medzi nimi z jej pohľadu najmä kvôli nej, vzhľadom na vek je maloletá citovo silnejšie naviazaná na matku, má strach, aby nestratila jej pozornosť, k otcovi je odmietavá, pravdepodobne si ju nedokáže získať primeranými prostriedkami a správaním. Doporučuje, aby rodičia v záujme zdravého vývinu maloletej spoločne absolvovali psychologické poradenstvo, zamerané na starostlivosť a výchovu. Stretnutia v ambulancii sa uskutočnili v dňoch 24.9.2012 a 25.2.2013.

Rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 1C/5/2011-52 zo dňa 7.4.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 41 Co/17/2011-121 zo dňa 5.3.2012, právoplatný dňa 18.4.2012, súd rozviedol manželstvo H. L., X. X.X.XXXX a C. L., X. XX.X.XXXX a mal. U., X. X.X.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal platiť výživné na mal. U. vo výške 110,- € a upravil styk otca s maloletou tak že, navrhovateľ bol oprávnený stretávať sa s maloletou v každý páry týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 12.30 h a v každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 12.30 h bez prítomnosti matky a počas vianočných sviatkov v každý páry rok 24.12. od 9.30 hod. do 17.00 hod. a v každý nepárny rok 25.12. od 9.30 hod do 17.00 hod. s tým, že matka je povinná maloletú odovzdať otcovi v mieste bydliska a otec je povinný maloletú odovzdať odporkyni v mieste bydliska.

Uznesením Okresného súdu Senica č.k. 8Em/1/2012-77 zo dňa 16.11.2012, právoplatné dňa 24.5.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 9CoE/6/2013-124 zo dňa 7.5.2013, súd uložil povinnej C. L., X. XX.X.XXXX pokutu vo výške 200,- €, nakoľko povinná neumožňuje otcovi styk s maloletou v zmysle rozhodnutia súdu.

Rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 9P/102/2011-292 zo dňa 8.4.2013, právoplatný dňa 27.8.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 23CoP/56/2013-358 zo dňa 29.7.2013, súd zamietol návrh otca na zverenie maloletej U. do jeho osobnej starostlivosti a upravil styk mal. U. V.ak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý páry týždeň v roku v sobotu od 9.30 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.30 h do 17.00 h bez prítomnosti matky a počas vianočných sviatkov v každý páry rok 24.12. od 9.30 hod. do 17.00 hod. a v každý nepárny rok 25.12. od 9.30 hod do 17.00 hod. s tým, že matka je povinná dieťa odovzdať otcovi v mieste jej trvalého bydliska, pričom odovzdanie bude prebiehať bez prítomnosti rodičov a súrodencov zo strany matky a otca maloletej. Tým sa zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 1C/5/2011-52 zo dňa 7.4.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 41 Co/17/2011-121 zo dňa 5.3.2012 v časti úpravy styku otca s maloletou.

Rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 7P/9/2011-87 zo dňa 13.10.2011, právoplatný dňa 27.10.2011, bol upravený styk starých rodičov E. L., X.. XX.X.XXXX a H. L., X.. XX.X.XXXX s mal. U. tak, že starí rodičia sú oprávnení stretávať sa s mal. U. jedenkrát za 6 týždňov v sobotu v čase od 10.00 h do 12.00 h počnúc prvou sobotou po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že matka je povinná dieťa na styk pripraviť, starým rodičom odovzdať v mieste bydliska dieťaťa a starí rodičia sú povinní dieťa matke vrátiť riadne v čas v mieste bydliska dieťaťa s tým, že matka má právo byť prítomná pri realizácii styku.

Uznesením Okresného súdu Senica č.k. 7Em/1/2012-38 zo dňa 16.11.2012, právoplatné dňa 31.7.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 10CoE/93/2013-68 zo dňa 27.6.2013, súd uložil povinnej C. L., X.. XX.X.XXXX pokutu vo výške 200,- €, nakoľko povinná neumožňuje starým rodičom styk s maloletou v zmysle rozhodnutia súdu.

Zo spisu 8P/34/2013 vyplýva, že rozsudkom č. 8P/34/2013-180 zo dňa 11.2.2016 došlo k rozšíreniu styku starých rodičov s mal. U. tak, že mal. U.F. sa môže stykať so starými rodičmi bez prítomnosti matky v určených dňoch v určenom čase, rozsudok je právoplatný od 10.3.2016.

Na základe vyššie uvedených dôkazov súd zistil, že skutok obžaloby sa stal, tento má znaky žalovaného prečinu a bez akýchkoľvek pochybností skutok spáchala obžalovaná, pričom sa riadil touto úvahou:

Obžalovaná C. L. nie je duševne chorá (zistená porucha znalcami z odboru psychiatrie disharmonicky emočne instabilná osobnosť) nie je duševnou chorobou ani poruchou. Obžalovaná teda vedela rozpoznať nebezpečnosť svojho konania a vedela aj svoje konanie primerane ovládať, vyplýva to zo znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria MUDr. G. H. a MUDr. H. L.. Obžalovaná konala s plným vedomým, keď premyslene neumožňovala otcovi dieťaťa, ktorý má na to plné a zákonné právo realizovať styk aspoň v tej miere ako styk bol upravený rozhodnutím súdu, ktoré rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné a ktorým rozhodnutím je aj ona plne viazaná. Týmto rozhodnutím je upravené právo otca podieľať sa na výchove svojho dieťaťa, zároveň povinnosť matky mu toto právo umožniť. Čo je treba zdôrazniť, že je tu zároveň právo dieťaťa na oboch rodičov, nielen na toho rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do výchovy, ale aj na rodiča, ktorému bolo aspoň v tejto minimálnej miere, upravenej súdom umožnenej podieľať sa na jeho výchove. Matka je povinná to otcovi umožniť a nie mu toto právo pod rôznymi zámienkami odopierať. Otec má teda nielen právo podieľať sa na výchove dieťaťa ale zároveň aj povinnosť výchovne vplývať na dieťa. Tým, že matka znemožňuje otcovi toto právo uplatňovať, zároveň znemožňuje otcovi plniť si svoju povinnosť na výchovnom procese k dieťaťu. Treba vidieť to, že ako má otec upravený styk s dieťaťom, je oproti matke, ktorá je s dieťaťom neobmedzene len minimálna miera, v akej môže otec na dieťa reálne výchovne vplývať. Preto je tak dôležité, aby sa styk otca s dieťaťom aspoň v tomto obmedzenom rozsahu uskutočňoval. Bez tohto kontaktu sa nevytvoria potrebné citové väzby medzi otcom a dieťaťom, čo má ďalekosiahle negatívne dôsledky z hľadiska zdravého psychického vývinu dieťaťa. To isté platí aj pre širšiu rodinu otca dieťaťa, na ktorú má dieťa právo, aby k tejto širšej rodine, do ktorej sa počítajú prirodzene starí rodičia z otcovej strany, aby si dieťa mohlo k týmto vytvoriť prirodzený vzťah. Nie je v najlepšom záujme dieťaťa, ak sa vytváranie týchto citových väzieb, pod rôznymi zámienkami úplne neopodstatnenými znemožňuje. Z dokazovania vyplynulo, že obžalovaná už počas trvania manželstva s otcom dieťaťa, bránila otcovi neprirodzeným spôsobom, aby dieťa zobral v kočiaku na prechádzku alebo aby dieťa zobral k starým rodičom. Vyplynulo to z výpovede otca i starých rodičov. Z ich výpovedí ďalej vyplynulo, že obžalovaná odmietala už vtedy dieťa dať s tým, že ho budú biť, čo starí rodičia, ako aj otec, označili za chorý výmysel obžalovanej.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 24 ods. 5 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Návrh na rozvod manželstva podal otec dieťaťa práve z toho dôvodu, že mu matka už počas trvania manželstva odopierala dávať dieťa. Domnieval sa, že po rozvode súd určí, aby aspoň v minimálnej miere mohol svoje právo na dieťa uplatniť, ale ukázalo sa, že matka rozhodnutie o styku otca s dieťaťom nerešpektuje. Styk otca s dieťaťom sa spočiatku po rozvode, i keď s určitými ťažkosťami, často za asistencie polície, predsa len nejakým spôsobom realizoval, čo trvalo do februára 2013, kedy otec mal naposledy kontakt s dieťaťom, dieťa bolo už v aute otca, keď matka z auta dieťa otcovi vytiahla. Už predtým na Vianoce 2012 sa kontakt otca s dieťaťom uskutočnil za asistencie polície, vtedy si otec dieťa zobral do svojho bydliska, pričom dieťa s otcom bolo v úplnej pohode o čom svedčia aj fotografie, ktoré otec z Vianoc 2012 predložil súdu k nahliadnutiu (vzhľadom na to, že fotografie sa týkali obdobia, ktoré nie je predmetom tejto obžaloby ale je predmetom obžaloby v konaní, ktoré predchádza na tomto súde a ešte nie je ukončené, vedené pod sp. zn. 1T/34/2014, tieto fotografie súd po nahliadnutí otcovi vrátil).

Otec, rovnako ako starí rodičia, odmietli tvrdenie matky, že dieťa sa otca alebo starých rodičov bojí, ako absolútne neopodstatnené. Napriek tomu obžalovaná na tomto tvrdení zotrvala, pričom išla až tak ďaleko, že obvinila otca s fyzického násillia voči dieťaťu, keď tvrdila, že otec mal. U. v minulosti (keď mala cca 2,5 roka) bil po hlave, keď vyliala kakao, keď plakala, že chce ísť za matkou, ju vysadil v tme v poli a zatváral ju na záchode. Tieto tvrdenia obžalovanej otec a starí rodičia odmietli, že sú absurdné a tieto tvrdenia obžalovanej nie sú preukázané žiadnymi relevantnými dôkazmi.

Výpoveď svedkyne C. Č., sesternice obžalovanej, ktorá mala údajne pozorovať, keď bola mal. U. u nej v byte, že táto sa bála ísť na WC, v kontexte s ostatnými dôkazmi, najmä výpoveďami znalkýň a poškodených, súd vyhodnotil ako účelovú, výpoveď odporujúcu ostatným dôkazom, z ktorých súd zistil opak.

V tomto smere poukazuje súd nielen na výpovede poškodených, otca a starých rodičov L., ale aj na výpovede znalcov a závery znaleckých posudkov z odboru psychiatrie znalcov MUDr. G. H. a MUDr. H. L., ako aj znalkyne z odboru klinickej psychológie PhDr. B. H.. Títo znalci tvrdenie obžalovanej o údajnom fyzickom násillí otca, prípadne starých rodičov voči dieťaťu, ktoré malo v tom čase cca 2,5 roka, označili za veľmi nepravdepodobné, jednak, že o tom nie sú žiadne relevantné dôkazy, že na dieťati bolo spáchané fyzické násillie a je nepravdepodobné, aby dieťa si mohlo toto pamätať a toto dokola opakovať.

Obžalovaná podala trestné oznámenie na políciu o fyzickom násillí otca, ktoré sa ukázalo ako neopodstatnené, o čom svedčí spis polície sp. zn. ČVS:ORP-299/OVK-SE-2013, ktorý si súd zadovážil. Z tohto spisu vyplýva, že obžalovaná podala trestné oznámenie dňa 14.8.2013 na H. L. H.. z dôvodu, že tento mal biť a týrať maloletú U., X.. X.X.XXXX. Tohto konania sa mal dopustiť v čase od 18.2.2012 do 10.3.2012. U. sa jej mala sťažovať, že otec ju bil po hlave, keď plakala a pýtala sa za ňou, pričom pri stretnutiach ako aj pri odovzdávaní v tom čase mala byť prítomná i matka poškodeného E. L.. Z odstupom času, po niekoľkých mesiacoch sa jej dcérka priznala, že bola na WC zatvorená a po tme, keď bola u otca v Holíči. Navštívila s dcérkou z dôvodu pretrvávania problému aj odborníka Mgr. S. V. z ambulancie detskej psychológie, ktorej to údajne mala U. povedať. Zo spisu ďalej vyplýva, že trestné oznámenie vo veci podozrenia zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť H. L., X.. X.X.XXXX v uvedenom čase, bolo odmietnuté, nakoľko nebol zistený dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Tr. por. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že tvrdenia oznamovateľky sa ukázali ako absolútne neopodstatnené.

Súd vypočul Mgr. S. V., psychologičku súkromnej psychologickkej ambulancie Malacky, ktorá na hlavnom pojednávaní dňa 29.6.2016 uviedla, že ju obžalovaná požiadala o poskytnutie psychologických služieb prvý krát dňa 11.6.2012 s tým, že chcela pomoc pre seba, pretože po rozvodovom období zle zvládala situáciu, ktorá nastávala v kontakte s jej bývalým manželom. Vtedy jej nehovorila nič o týraní mal. U.. Následne ju navštívila ešte dva razy aj s dcérou U., prvý krát to bolo 24.9.2012, kedy mala U. tri roky s tým, že chcela, aby jej mal. U. porozprávala, ako sa otec k nej neprimerane správa. Keďže U. bola ešte malé dieťa, kontakt bol obtiažny, matka nabádala dieťa, aby jej povedalo, že otec ho bil. Dieťa to zopakovalo po matke. Vôbec nebolo časovo ohraničené, kedy sa to malo stať, len že sa to malo stať, keď bolo dieťa u otca na návšteve. Ako náhle sa psychologička spýtala na otca, tak dieťa bolo nepokojné, zmätené. V zápise konštatovala, že emočný zmätok, ktorý je v dieťati, vzniká na teréne konfliktov rodičov. Druhý raz obžalovaná navštívila psychologičku aj s U. dňa 25.2.2013, to bola zároveň posledná jej návšteva, vtedy chcela matka, aby jej dieťa povedalo ako nesprávne ho učí otec stravovať sa, napr., že mu dáva jesť salám, vtedy malo dieťa 3,5 roka, bol to podobný stav ako predtým pol rokom. Psychologička s tým nemohla nič urobiť, lebo nebol dôvod, aby s tým niečo robila. Doporučila vtedy matke dieťaťu, aby sa dohodli s otcom, že úplne najlepšie pre dieťa je, keď má oboch rodičov, lebo má na nich právo a tým jej psychologická intervencia skončila. Viac obžalovaná v jej ambulancii nebola. Psychologička ďalej uviedla, že na U. nevidela žiadne stopy po fyzickom násilí, iba emočný zmätok. Pamätala si, že, keď sedeli vedľa seba matka C. U., obžalovaná vyslovene dieťa pobádala „no povedz, povedz ako sa to stalo“, nakoniec to povedala obžalovaná a U. to len zopakovala.

Z výsluchu svedkyne súd nezískal dôkaz o tom, že otec by bol U. v minulosti ubližoval, hoci obžalovaná tvrdila, že to bola práve svedkyňa psychologička V., ktorej to mala U. ako prvej povedať o fyzickom násilí otca voči nej. Z jej výpovede vyplynulo to, čo sme zistili z výpovedí znalcov a z návštev otca s U., že obžalovaná opakovane U. nabádala, aby povedala o nejakom fyzickom násilí zo strany otca, z ktorého dôvodu sa otcu bojí, pričom o násilí hovorí len obžalovaná.

Napriek tomu obžalovaná opakovane tvrdí, že mal. U. nechce ísť za otcom, lebo sa ho bojí. Toto tvrdenie, z pohľadu znalkyne PhDr. B. H. nezodpovedá tomu, ako sa dieťa pri návštevách otca (za bránou) k otcovi chová. Dieťa síce memoruje, po intervenciách obžalovanej, že nechce ísť za otcom a to preto, že ju bil, keď bola ešte „malé bábenco“, pričom mal. U. to hovorí s úsmevom, resp. s úškrnom. Neverbálna komunikácia dieťaťa nenasvedčuje, nezodpovedá tomu, že by dieťa malo z otca strach. Táto neverbálna komunikácia skôr nasvedčuje tomu, že dieťa má hnev, vzdor k otcovi ale nie strach.

Toto podľa názoru súdu usvedčuje obžalovanú z manipulácie dieťaťa a to je už úmyselné konanie. Obžalovaná si je veľmi dobre vedomá, že nedbalostné konanie nie je z hľadiska tohto prečinu, z ktorého je obvinená, trestné. Preto sa obžalovaná vyhýba tomu, aby priamo, t.j. aktívnym konaním bránila v styku, robí to však skryte, tak že sa s dieťaťom v určenú hodinu postaví vždy na miesto vo dvore rodinného domu patriaceho jej rodičom, ktoré je od brány vzdialené 10-15 metrov, pričom poškodený H. L. H.. spoza brány z chodníka ulice je nútený hlasne hovoriť na mal. U., keď chce, aby ho počula a to už využíva obžalovaná k tomu, aby vyvolala konflikt s poškodeným a styk končí bez toho, aby poškodený sa mohol dieťaťu čo len dotknúť.

Toto konanie nemožno označiť inak ako účelové zo strany obžalovanej, v snahe znemožniť styk otca s U.u, čo sa jej aj doposiaľ darí. Dôsledkom tohto správania obžalovanej je, že dieťa sa vzdáva od otca a citové väzby medzi otcom a dieťaťom sa nemôžu ani vytvoriť.

Treba vidieť, že súd rieši styk otca s dieťaťom za obdobie od 19.10.2013 do 2.8.2014, kedy mal. U., X.. X.X.XXXX mala cca 4 roky. Obdobie, ktoré tomuto obdobiu predchádzalo, rieši sa súčasne v inom trestnom konaní na tunajšom súde. Dnes má U. X rokov a žiaden pokrok vo veci realizácie styku otca a starých rodičov s U. nenastal. Vyplýva to zo správy z psychologickkej poradne psychologičiek Mgr. B. a Mgr. H. a opäť z týchto správ vyplýva, že nebolo zistené, že by dieťa malo z otca strach, a to sú úplne čerstvé správy. Príčinu toho, že sa nerealizuje styk dieťaťa s otcom aj psychologičky tejto poradne, vidia na strane matky.

Obžalovaná síce tvrdí, že ona nabáda U., aby išla s otcom eventuálne starými rodičmi, toto znalkyňa PhDr. B. H. označila len ako formálne prejavy zo strany obžalovanej, keď tomuto nezodpovedá neverbálna komunikácia obžalovanej, ktorá naopak sa prejavuje voči otcovi dieťaťu a starým rodičom

nepriateľsky. Dieťa z tohto môže byť jedine zmätené, čo prejavuje hnevom a odmietaním otca ako aj starých rodičov. Obžalovaná nenabáda U., aby išla za otcom, ale ju nabáda k tomu, aby otcovi povedala, prečo za ním nechce ísť. Je to celkom evidentné z videí, ktoré dokonca predložila sama obžalovaná a ktoré videá ju priamo usvedčujú z toho, že je to obžalovaná, na ktorej záleží, či sa styk otca s dieťaťom zrealizuje alebo nie. Obžalovaná tvrdí, že otec sa pri jednom stretnutí, bolo to v roku 2015 (teda mimo obdobia, ktoré je žalované) na jednej zo sekvencií týchto videí mal priznať, že U. bil, že si to nemôže U. pamätať, lebo bola vtedy veľmi malá. Je až absurdné ako obžalovaná využije všetko, čo sa jej hodí. V tomto prípade vôbec nemožno hovoriť o priznaní sa poškodeného - otca k násiliu voči dieťaťu. Ide len o jeho konštatovanie rovnakého charakteru ako konštatovali aj znalkyne, že ak by to aj bola pravda, tak vzhľadom na vek dieťaťa si dieťa nemôže toto pamätať, ak by sa jej to stále dokola nepripomínalo, to neznamena, že sa to stalo, ale dieťaťu sa opakovane niečo predostiera. H.. H. vo svojej výpovedi to prirovnala k sto krát opakovanej lži, ktorá sa stane pravdou. Motív konania obžalovanej, ak odhliadneme, čo tvrdí poškodený a starí rodičia L.í, že je to výlučne v jej rukách, či sa styk uskutoční alebo nie, lebo dieťa nemá z nich strach, nebojí sa ich, vyplýva z výsledkov znaleckého dokazovania, najmä z vyšetrenia duševného stavu obžalovanej, ktoré šetrenie vykonali znalci z odboru psychiatrie MUDr. G. H. a MUDr. H. L. a ktorí zistili u obžalovanej, že táto trpí na poruchu osobnosti, že ide u nej o disharmonickú, emočne nestabilnú osobnosť a vyjadrili sa k charakteristickým rysom takejto osobnosti.

Znalecký posudok súd považuje za objektívny dôkaz a súd tento dôkaz znalcov z odboru psychiatrie vyhodnotil ako relevantný dôkaz, z ktorého zistil motív konania obžalovanej. Je to charakteristika jej osobnosti, ktorá je za tým, že styk otca s dieťaťom, ako aj styk starých rodičov s dieťaťom, sa doteraz nerealizuje a to napriek všetkým sankciám, ktoré boli v občiansko-právnom konaní voči obžalovanej použité, pokuty a aj súčasne bežiacie civilné konania, z ktorých väčšina je už skončená, v ktorých konaniach obžalovaná žiadala úplne zakázať styk otca s dieťaťom, v ktorom nebolo jej návrhu vyhovené a ďalšie súvisiace konania, v ktorých zo žiadneho nevyplývalo, že problém neuskutočňovania styku dieťaťa s otcom a jeho rodinou, by bol v dieťati, ale ten je taký, že rodičia dieťaťa nedokážu spolu komunikovať.

Súd vypočul Mgr. H. H., ktorá spolu s Mgr. B. na pokyn civilného súdu vykonali psychologické poradenstvo s rodičmi mal. U., pričom ani po tomto poradenstve sa naďalej styk dieťaťa s otcom ani starými rodičmi nerealizuje. Jednoznačne však z neho vyplývalo, že dieťa sa otca nebojí, čo tvrdí obžalovaná a že problém nie je na strane dieťaťa ale práve naopak na strane obžalovanej.

Z vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby je jedným pokračujúcim konaním, ktorým boli naplnené pojmové znaky žalovaného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák., keďže bolo preukázané, že obžalovaná po tom, čo sa proti nej bezvýsledne použili opatrenia v občianskom súdnom konaní smerujúce k výkonu rozhodnutia súdu, marila výkon takéhoto rozhodnutia. Zavinenie obžalovanej, dané priamym úmyslom obžalovanej, spôsobiť svojím konaním následok, ku ktorému jej konanie zákonite smerovalo, bolo jednoznačne preukázané vykonaným dokazovaním, pričom obranu obžalovanej bolo v konfrontácií s týmito dôkazmi, ktoré obžalovanú usvedčovali z manipulácie dieťaťa, bolo treba hodnotiť len ako účelovú obranu obžalovanej, učenú zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Je až zarážajúce, že napriek niekoľkonásobným znaleckým posudkom, napriek výpovediam znalcov o nutnosti zmeniť svoje správanie a otcovi umožniť realizovať styk s dieťaťom, čo je v najlepšom záujme dieťaťa, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, doteraz tak neurobila.

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovanej bolo zistené, že táto má trvalé bydlisko v L. H., J. R. XXXX/XX, kde aj prišlo k schápaniu predmetných skutkov. Býva v spoločnej domácnosti s dcérou U., so svojimi rodičmi a súrodencami. O výchovu dcéry sa riadne stará, sociálna situácia rodiny a občianske spolužitie v obci sú dobré.

Obžalovaná nemá žiadny záznam v registri trestov GP SR.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR mal súd preukázané, že obžalovaná sa dopustila 30 priestupkov, z toho 29 priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona SRN č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a jedno porušenie pravidiel cestnej premávky podľa § 16 ods. 2 zák. č. 8/2009 Z.z. - rýchlosť jazdy.

Pri ukladaní trestu obč. C. L. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., t.j. že obžalovaná viedla pred spáchaním trestného činu riadny život. Pri rozhodovaní o uložení trestu a jeho výmery súd vzal do úvahy túto poľahčujúcu okolnosť a s prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák. a na okolnosti daného prípadu a na osobu obžalovanej, uložil trest odňatia slobody v trvaní jeden rok, pričom výkon trestu bol obžalovanej v zmysle § 49 ods. 1 písm. a/, §50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu dva roky.

Súd v zmysle ustanovenia § 51 ods. 4 písm. i/ Tr. zák. uložil obžalovanej povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii za účelom zlepšenia vzťahu k manželovi, k jeho rodičom, ako aj predchádzaniu v pokračovaní páchania ďalšej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Senica do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.), a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.).

zákonný zástupca obžalovaného opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).

štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.).

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.).

zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.), (§ 45/1 Tr. por.).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.